

Kukoistava Kumpula

Juhlajulkaisu 75 vuotta

Sisältö

3 Hyvä ystävä

4 Tervehdykset juhlivalle siirtolapuutarhalle

8 Ennen muinoin Kumpulassa

14 Minun Kumpulani

Eeva Haatainen: Rentoutumista ja elämyksiä |
Hilkka Hyytiäinen ja Kauko Karttunen: Rakas Kumpula |
Ullamaija Seppälä: Nurmikkoa ja picnic-ruokailua | Martti
ja Vieno Kilpeläinen: Puutarhanhoito verissä

22 Elämää Kumpulassa

Vuokrasopimus | Mökit | Jätehuolto, kompostointi ja
haketus | Sähkö ja sähkörahastus | Vartiointi ja ilkivalta

30 Kumpula rakentaa ja korjaa

Kerhotalo | Grillikatos | Leikkikenttä | Museomökki |
Pää- ja pelastusportti sekä panssariverkkoaita | Pysäköinti
ja autoilu | Sähkö ja puhelin | Kesävesijohdot ja salaojat

36 Harrastajien ja juhlien Kumpula

Ulkoilupäivä | Kevättapahtuma | Juhannusjuhla | Elojuh-
lat | Valojuhla | Syystapahtuma | Pyöreitä vuosia |
Kyläkarnevaalit | Käsityökerho | Kumpula-Vallila-kerho |
Urheilukerhot | Näytelmäkerho, tanhu- ja lauluryhmät |
Harrastenäyttely | Kumpulan kirjasto

45 Suomen Siirtolapuutarhaliiton vaikutta- jat, yhdistyksen luottamushenkilöt ja ansiomerkit 1927–2002

Julkaisija: Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistys ry.

Toimitus: Helena Jaakkola

Kuvat: Kumpulan Spy:n arkisto, SSPL:n arkisto, Emil Sallila, Tero
Hirvonen, Harri Savander, Helena Jaakkola ja Anja Wirman.

Ulkoasu: Kinestasis Oy/Veikko Anttila

Painos: 500 kpl

Paino: Painotalo Scanseri Oy, Helsinki 2002

Hyvä ystävä

KÄDESSÄSI on nyt kertomus Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistys ry:n lähimenneisyydestä. Tämä juhlaulkaisu on jatkoa aiemmin julkaistuille ja se käsittelee tarkemmin Kumpulan tapahtumia vuosina 1987–2002. Haluamme kertoa niistä iloista ja suruista, mitä siirtolapuutarhalaisena oleminen on tuonut tullessaan.

Ajankohdan monista värikkäistä ja mielenkiintoisista tapahtumista syvällisen harkinnan jälkeen mukaan valitut asiat on ryhmitelty aiheittain. Koska Kumpulan siirtolapuutarha ja sen nyt juhliava yhdistys on merkittävä osa Helsingin vapaa-ajan kulttuuria, teemme tässä historiikissa myös lyhyen matkan yhdistyksen alkuaikoihin.

Mitä haluamme teille kertoa? Muistot palaavat tietysti aikaan menneeseen. Onko siitä jo niin monta vuotta? Voisinpa elää sen taas uudelleen! On niin sydäntä lämmittävää muistella menneitä.

Haluamme myös kertoa jäsenten väsymättömästä innosta ja utteruudesta yhdistystä kohtaan. Kerromme vahvasta uskosta uuteen ja parempaan. Nykyinen pitkä vuokrasopimus Helsingin kaupungin kanssa luo tähän vakaan perustan. Kerromme kuinka siirtolapuutarhalaisuus on monille meistä enemmän kuin harrastus. Se vie meidät mennessään.

Tämän juhlaulkaisun puolestaan toivomme vievän lukijansa kohti siirtolapuutarhalaisuuden syvintä olemusta.

Harri Savander

Kiitos

TÄMÄN juhlaulkaisun kokoamiseen olemme tarvinneet lähdetietona muiden muassa Kumpulan Viestejä, yhdistyksen toimintakertomuksia, Kumpulan historiikkijä, Siirtolapuutarhalehtiä, lehtileikkeitä ja jäsenten kertomaa muistitietoa sekä kumpulalaisten puutarhureiden haastatteluita. Kiitämme sydämellisesti kaikkia, jotka ovat omalta osaltaan olleet mukana edesauttamassa tämän juhlaulkaisun ilmestymistä.

Onnea

KUMPULAN siirtolapuutarhayhdistyksen täyttäessä tänä kesänä 75 vuotta onnittelemme juhlivaa yhdistystä ja toivomme sille menestystä myös uusilla tulevilla vuosikymmenillä.

Juhlaulkaisutoimikunta
Harri Savander
Anja Wirman
Helena Jaakkola

Kumpulan Siirtolapuutarha 75 vuotta

KUMPULAN viljelijät kokoontuvat perhepiirissä merkkipäivän viettoon kesällä 2002. Nyt on hyvä pysähtyä hetkeksi ja silmäilemään viimeisen viidentoista vuoden saavutuksia, joihin on yletty viljelijöiden ja vastuunkantajien sitkeällä työllä ja taidolla. Sovinnollinen neuvottelutaito ja kaikkien yhteisen edun tavoittelu ovat olleet tehtävistä vastuussa olevien korkea periaate. Yksi merkittävä asia oli, kun pitkät ja monivaiheiset vuokrasopimusneuvottelut vietiin kunnialla loppuun. Näihin neuvotteluihin Kumpulan edustajat toivat merkittävän panoksen.

Meille viljelijöille puutarhanhoito on rakkain ja tärkein asia. Kuitenkin on olemassa paljon mukavia ja onnellisia helsinkiläisiä, jotka eivät ole koskaan kuulleetkaan siirtolapuutarhasta.

Lähiympäristölle ja muille kaupunkilaisille annamme esimerkkiä

vastuullisesta

ympäristön käytöstä ja kestävästä elämäntavasta. Vaalimme vanhoja kasveja

huolella ja jaamme niitä toisille, näin takaamme, että ne varmemmin säilyvät. Kierrätämme ja keksimme tavaroille uusiokäyttäjät.

Elämme sopusoinnussa luonnon kanssa. Kaikki neljä vuodenaikaa ovat nautinnollisia. Kevään kaikkialle tulviva vihreys, kielon tuoksu. Kesän raukea lämpö ja valoisat illat. Varhaissyksyn leimukukkien tuoksu ja kypsyvä sato. Hallan ja pakkasen, syksyn sadonkorjaajan viimeinen kulku läpi puutarhan. Talven tuoman lumen tekemät taidokkaat maalaukset pikku puutarhoissamme. Maaliskuun auringon sulattamat kinokset, mustarastaan konsertti, palokärjen ja pikkutikan rummutus ja niin on taas pian uusi kevät.

Sosiaaliset suhteemme ovat monitahoiset, olemme rekisteröity yhdistys, ja juoksevia asioita hoitaa vuosikokouksessa valittu hallitus. Yhteisössämme on monenlaisia verkostoja, naapurit, työtoverit, sukulaiset, himoviljelijät, urheilijat, teatterissa ja oopperassa kävijät, koiraihmiset, kissaihmiset, timpurit ja taiteilijat. Pääkaupunkiseudun siirtolapuutarhassa viljely lieenee kuitenkin yhteisten harrastusten numero yksi. Muissa harrastuksissa pistäydymme kaupungilla runsaista virikkeistä nauttimassa. Mikään ei ole niin tärkeää kuin puutarhahoito, eikä sekään niin tärkeää ole. Onnea ja menestystä tuleville vuosikymmenille.

Tuovi Nöjd

puheenjohtaja

Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistys ry.

Lämpimät onnittelut 75-vuotiaalle Kumpulan siirtolapuutarhalle

KUMPULAN Siirtolapuutarhayhdistyksen menneisyys kertoo siitä, millainen kyläyhteisö parhaimmillaan on. Pitkän historiansa aikana yhdistys on joutunut kamppailemaan paitsi aineellisten asioiden kohentamiseksi myös torjumaan ulkoista uhkaa – puutarhan lopettamista. Välillä tunnelma on ollut jo valmiiksi alistunut ja välillä viitataan lämminsydämissiin kaupungin virkamiehiin, joilta on saatu tukea siirtolapuutarhatoiminnalle. Lieneekö tänä päivänä yhtäkään näistä tukijoista tai mitään heidän hengestään jäljellä.

Luonteenomaista Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistyksen toiminnalle on aina ollut ulospäin suuntautuminen. Vuosikymmenestä toiseen tuotetut työnäytelyt, avointen ovien päivät, juhlat ja vierailut muissa puutarhoissa osoittavat aitoa yhteistyökykyä ja tervettä itsetuntoa.

On haluttu jakaa muillekin sitä iloa mitä itse puutarhayhteisössä saadaan kokea.

Vuosi 2002 on YK:n kulttuuriperinnön vuosi. Kumpulalaiset toteuttavat vuoden aatetta oikealla tavalla. Tällaisen elämäntavan siirtäminen seuraaville sukupolville toteuttaa parhaiten sitä yhteisöllisyyttä, minkä perään tänä päivänä kysellään yhteiskunnan monien hyvien rakenteiden rikkouduttua.

Euroopassa haetaan parhailaan siirtolapuutarhatoimin-

nasta tukea arkielämän raskautta helpottamaan. Edelleen katsotaan, että nimenomaan keskellä kaupunkiasutusta tapahtuva viljelytoiminta tekee kaupunkielämästä inhimillisemmän. Puutarhatoiminta ei ole vain maan viljelyä, vaan olennaisesti paljon muuta: naapuruutta, ystävyyttä, huolenpitoa toisista ihmisistä ja luonnosta sekä ennen kaikkea sellaisen ilon tuottamista, joka heijastuu laajalti ympäristöön.

Nyt jos koskaan siirtolapuutarhatoiminta on ajankohastaista. Yhteiskunta kaipaa mahdollisimman monia erilaisia tekijöitä, joiden avulla arkipäivän ahdistusta voidaan

lieventää. Viljelytoiminta on sekä ennalta ehkäisevää että kuntouttavaa niin ikäihmisille kuin lapsille ja nuorillekin. Siirtolapuutarhoissa kasvavat nuoret saavat hyvät eväät tulevaisuutta varten. Luonnon kiertokulkuun tutustumisen lisäksi heillä on mahdollisuus nähdä, miten yhteisö huolehtii jäsenistään paitsi käytännön töissä myös muilla tavoin naapuriapua antamalla.

Suomen Siirtolapuutarhaliitto onnittelee lämpimästi 75-vuotiaasta Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistystä ja toivottaa menestystä toiminnallenne tästä eteenpäin.

Liisa Vasama

puheenjohtaja
Suomen Siirtolapuutarhaliitto

Ensimmäisenä Helsingissä

KUMPULAN siirtolapuutarha oli ensimmäinen Helsingin kaupungin perustama siirtolapuutarha. Palstat vuokrattiin keväällä 1926. Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistys perustettiin heinäkuussa 1927. Ensimmäisillä puheenjohtajilla Aarne Hellmanilla, Otto Suomalalla ja Valdemar Tuomella lieenee ollut täysi työ markkinoida siirtolapuutarha-aatetta niin uutta siirtolapuutarhatoimintaa Suomessa vielä 20- ja 30-luvuilla oli. Ajatkin olivat hyvin toisenlaiset, suorastaan ankeat nykyajan mittapuun mukaisesti arvioituna. Mutta Helsingin kaupungin voimakkaalla tuella ja yhdistyksen jäsenten ponnistuksin saatiin muutamassa vuodessa syntymään hieno siirtolapuutarha, jonka merkitys koko maassa siirtolapuutarha-aatteen levittäjänä on ollut suuri.

75 vuotta myöhemmin on ilotodeta, että Kumpulan siirtolapuutarha on saanut vahvistetun asemakaavan ja pitkän vuokrasopimuksen suojakseen. Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistys toimii aktiivisena alueen isäntänä ja kehittäjänä. Puutar-

ha tarjoaa nykyajan kaupunkilaisille mielenkiintoisen vapaa-ajan viettotavan, joillekin suorastaan henkireiän kiireisen kaupunkielämän vastapainoksi.

Haluan esittää näin Helsingin kaupungin tervehdyksen juhlivalle Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistykselle ja kiittää yhdistyksen jäseniä vuosikymmenten aherruksesta puutarhan hyväksi.

Lämpimät onnittelut Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistykselle 75-vuotispäivän johdosta!

Onnea ja menestystä tuleville vuosikymmenille!

Eeva Kuuluvainen
kaupunginpuutarhuri

Hyvä Kumpulan siirtolapuutarhaväki

SIIRTOLAPUUTARHATOIMINTA alkoi Kumpulan luonnonkauniissa kaupunginosassa vuonna 1927. Siirtolapuutarha on Helsingin toiseksi vanhin 1918 perustetun Ruskeasuon jälkeen, ja ensimmäinen kunnallinen siirtolapuutarha Helsingissä. Sen toiminnan käynnistämisen takaa löytyvät kaupunginjohtaja Arthur Castrén ja siirtolapuutarhojen uranuurtaja puutarhakonsulentti Elisabeth Koch.

Aluksi siirtolapuutarhojen tarkoituksena oli muun muassa tarjota hiukan vähävaraisemmillekin kuntalaisille mahdollisuus nauttia kesäisestä huvila- ja ulkoilmaelämästä. Palstoilla oli oma merkityksensä myös ravinnon saannin turvaamisessa epävakaampina aikoina.

Toiminnan tarkoitus ei ole kuluneina vuosikymmeninä ratkaisevasti muuttunut. Nykyisin siirtolapuutarhapalsta määritellään pienpuutarhurin puutarhakäyttöön ja virkistykseen tarkoitetuksi puutarhaksi. Siirtolapuutarhakulttuuri on urbaanin kaupunkilaisen tapa nauttia tekemisestä ja olemisesta kesäisessä luonnossa. Toiminnan henkeen sopii edelleen sääntö, että siirtolapuutarha on myös julkinen puistoalue, johon jokainen vieras on tervetullut.

Tänä päivänä Kumpulan siirtolapuutarha on vireä 331 jäsenen siirtolapuutarhayhdistys, joka tarjoaa kaikenikäisille helsinkiläisille mahdollisuuden viettää luonnon

helmassa turvallista ja leppoisaa kaupunkikesää. Yhdistys toimii aktiivisesti ja järjestää erilaisia juhlia, tapahtumia, neuvontatilaisuuksia ja talkootoimintaa. Kumpulalaiset, siirtolapuutarhayhdistyksen jäsenet ovat syystäkin ylpeitä kauniista ja vihannasta puutarhastaan ja toimeliaasta yhdistyksestään.

Toivotan Helsingin kaupungin puolesta onnea 75 vuotta täyttävälle Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistykselle!

Eva-Riitta Siitonen
ylipormestari

”Alussa oli vain ajatus siirtolapuutarhasta ja tyhjä maa-alue Helsingin Kumpulan kaupunginosassa.”

Ennen muinoin Kumpulassa

HELSINGIN kaupunginvaltuutetut olivat jo vakuuttaneet kaupungin vanhimman, Ruskeasuon siirtolapuutarhan (1918) antaman hyvän kokemuksen perusteella, että siirtolapuutarhaväen käsissä laitamien joutomaa muuttuu kauniiksi puutarha-alueeksi. Siksi vuonna 1923 Helsingin kaupungin rahatoimikamari asetti kaupunginjohtaja Arthur Castrénin aloitteesta toimikunnan selvittämään uuden siirtolapuutarha-alueen perustamista Helsingin itäiselle laidalle. Toimikunnassa olivat jäseninä Ruskeasuon siirtolapuutarhan hallituksen sihteeri ja neuvoja, puutarhuri Ossian Lundén, kaupunginpuutarhuri Svante Olsson sekä asemakaava-arkkitehti Berndt Aminoff.

Toimikunta löysi nopeasti Kumtähdestä eli Kumpulasta sopivan alueen ja se sai tukea rahatoimikamarilta. Kaupunginvaltuusto myönsi 400 000 markkaa alueen kunnostukseen.

Kumpulan siirtolapuutarha perustettiin ennen kaikkea kaupungin itäisen ja koilisen osan asukkaille, jotka asuivat Kallion, Hermannin ja Vallilan alueella. Vuonna 1923 kaupunki perusti siirtolapuutarhatoiminnan hallinnointia ja vuokrausta varten erityisen siirtolapuutarhajaoston, joka toimi sosiaalilautakunnan alaisuudessa. Näin siirtolapuutarhojen perustaminen sidottiin osaksi sosiaalipolitiikkaa.

Kumpulan siirtolapuutarha on ensimmäinen kunnallinen siirtolapuutarha, ja oli aikanaan Suomen siirtolapuutarhaliikkeen lippulaiva. Helsingin kaupunki teetti alueelle asemakaavan, yhteiskäyttöön tulivat rakennukset ja

yleiset istutukset. Kaupunki vuokrasi palstat viljelijöille.

Kumpulan malli vakiintui käytännöksi Helsingissä myöhemmin perustetuissa siirtolapuutarhoissa, ja Kumpulan perustamisen jälkeen Helsinkiin nousi kuusi muuta siirtolapuutarhaa.

Ensimmäiset palstat vuokrattiin 1926

Vuonna 1924 alkoivat työt Kumpulan kaupunginosassa. Siirtolapuutarhaa varten oli varattu noin kahdentoista hehtaarin alue, mistä viljelyalaa on kahdeksan hehtaaria. Palstoja oli 268 ja ne olivat kooltaan 250–400 m².

Kaupunki teki alueelle perustustyöt, salaojituksen, käytävien rakentamisen, alueen aitauksen, vesijohtoverkoston ja yleiset istutusalueet. Ensimmäiset palstat vuokrattiin vuonna 1926.

Siirtolapuutarhatoiminnan leviäminen vaati valistustyötä. Niinpä seuraavana kevättalvena 1927 järjestettiin Kaisaniemen koululla esitelmätilaisuus siirtolapuutarhaiheesta. Paikalla oli esitelmöimässä puutarhuri Aarne Hellman ja koko siirtolapuutarhaväen hyvin tuntema puutarhakonsulentti Elisabeth Koch. Samaisessa tilaisuudessa perustettiin toimikunta, jonka tehtävänä oli valmistella Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistyksen perustamista ja laatia malli yhdistyksen säännöiksi. Toimikunnan jäseniä olivat Hellmanin ja Kochin lisäksi kunnallisneuvos von Wright, rouva Hilma Koskinen, peltiseppä O.V. Suomela, malliveistäjä T.J. Kuukkanen ja osastonhoitaja Emil Sallila.

Vuonna 1934 majat olivat Kumpulassa varustettu avoverannalla. Seuraavana vuonna 1935 avoteisten tilalle sai rakentaa keittokomeron.

Seuraavan suvena, heinäkuun 27. 1927, pidettiin 60 ihmisen voimin Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistyksen perustava kokous. Suoraan yhdistykseen liittyi 30 kokousosallistujaa.

Yhdistyksen ensimmäiseen toimikuntaan kuuluivat puheenjohtajana Aarne Hellman, varapuheenjohtajana K.Niininen, sihteerinä Emil Sallila ja rahastonhoitajana T.J.Kuukkanen. Muina jäseninä olivat Elisabeth Koch, E. Suvanto, R Pettersson ja Arthur Öhman.

Kumpula kasvaa ja kehittyy vauhdilla

Vuonna 1928 Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistyksessä oli jo 44 jäsentä, ja seuraavana vuonna kaikki palstat

tulivat vuokratuksi. Vuosi 1929 oli kiihkeän rakentamisen aikaa, ja Kumpulaan nousi lähes sata majaa. Ensimmäisille palstoille annettiin lupa rakentaa 6-6,5 m² puutarhamajat. Yhdistyksen jäsenmäärä oli 82. Yhdistyksen jäsenmäärä kasvoi tasaiseen tahtiin. Vuonna 1933 jäseniä oli 179. Nykyisin yhdistyksessä on jäseniä kaikkiaan 331. Mökkejä alueella on 266.

Kumpulan majat ovat kokeneet vuosien varrella muutoksia. Yöpymiskielto kumottiin alueelta 1929 ja samana vuonna annettiin lupa rakentaa majoihin avokuis-ti. Vuonna 1935 avoteisten tilalle sai jo rakentaa keittokomeron.

Sähköjä majoihin alettiin vetää sotavuosien jälkeen, ja

Siirtolapuutarhapalstan tuotteista perheet saivat ruuan jatketta. Kumpulalaiset tytöt istutuspuuhissa vuonna 1934.

ensimmäiset sähköt asennettiin vuonna 1946. Vuonna 1962 ilmassa kulkevat sähköjohdot siirrettiin maan alle. Samana vuonna alueelle tuli viisi ulkovalaistuspylvästä. Vuonna 1957 mökkejä korjattiin uusien piirustusten mukaan.

Palstojen ja majojen rakentamisen rinnalla Kumpulassa rakennettiin yhteisiä tiloja. Vuonna 1930 alueelle saatiin vesijohdot. Verkoston rakentaminen maksoi, ja hankkeen tukemiseksi yhdistys järjesti arpajaiset, joiden päävoittona oli mökki.

Vuonna 1969 kaupunki uusi vesijohtoverkostoa, ja tuossa yhteydessä jokaista palstaa varten laitettiin oma hana.

Vuonna 1977 Ruusutie 26 (nyk. Ruusutie 141) palstan mökki ostettiin Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan luvalla yhdistykselle museomökiksi. Museomökin avajaisia vietettiin seuraavana vuonna.

Keskusmaja on alueen sydän

Vuonna 1934 Helsingin kaupunki rakensi keskusmajan ja yhdistys kalusti tilat. Neljä vuotta myöhemmin keskusmajaan saatiin sähköt. Vuonna 1960 yhdistys hankki keskusmajan omaan omistukseensa ja rakensi samana vuonna majalle portaat. Vuonna 1963 keskusmajalle tehtiin ulkomaalaus.

Kuusi vuotta myöhemmin keskusmajassa tehtiin keittiöremontti, jolloin puuhella sai väistyä sähköhellan tieltä. Samassa yhteydessä hankittiin tiskipöytä ja kaappeja. Maja maalattiin ja kattoon tuli huopakate. Vuotta myöhemmin 1967 keskusmajaa kunnostettiin jälleen. Salia suurennettiin poistamalla takahuone. Pari vuotta myöhemmin portaat levennettiin. Vuonna 1972 keskusmajalle hankittiin puhelinliittymä.

Vuonna 1976 tehtiin talkoilla kerhomajalle suuri remontti, missä taloa laajennettiin. Talkootöitä kertyi kaikkiaan pari tuhatta tuntia. Valmiiksi kerhomajan

Kesäiset liikuntatapahtumat pitivät yllä kumpulalais- ten tyttöjen ruumiillista kuntoa.

laajennus saatiin peräti kahdessa kuukaudessa. Laajennuksen jälkeen puutarhureista kerhomaja nimitys tuntui turhan vaatimattomalta ja kerhomaja nimestä luovuttiin. Uusi iso rakennus Ruusutien päässä sai nimekseen kerhotalo. Kerhotalosta muodostui entistä vahvemmin Kumpulan harrastustoiminnan keskus, missä kesäisin kokoontuivat mitä erilaisimmat kerhot.

Samoin talkoilla alkoi vuonna 1982 Kumpulaan suihku- ja varastorakennuksen rakentaminen. Talkoita paiskittiin pari vuotta, kunnes varasto- ja suihkurakennusurakka saatiin onnelliseen päätökseen.

Vuonna 1985 Kumpulän yhteisrakennukset, kerhotalo, suihku- ja varastorakennus sekä sähköpääkeskus saivat yhtenäisen värin.

Yhdistystoiminta alkoi heti vireänä

Kumpulassa yhdistystoiminta alkoi heti vireänä. Vuonna 1927 alueelle oli vasta rakennettu ensimmäiset mökit, kun siirtolapuutarhavieraita saapui aina Ruotsista asti. Samoin

Puutarha-alueen perustamisen jälkeen palstoilla jatkui kesä toisensa jälkeen ahkera uurastus. Kuva on vuodelta 1934. Huomaa puiset työkalut.

ruskeasuolaiset siirtolapuutarhaviilijät kävivät tervehtimässä kumpulalaisia ensimmäisenä toimintavuonna.

Uusi alue oli myös kaupunkilaisten huomion kohteena, ja alkuvuosina alueella vieraili jos minkälaisia ryhmiä tutustumaan siirtolapuutarhan ihmeeseen. Aikakirjat kertovat, miten vuonna 1929 alueella pyöriviin retkikuntiin alettiin jo hieman väsyä.

Yhdistyksen toiminnan alkuvuosina alkoivat, aina näihin päiviin asti säilyneet Kumpulan juhannuksen ja elojuhlan viettoperinteet. Harrastustoiminta oli vilkasta, esimerkiksi vuonna 1931 yhdistyksessä järjestettiin opinnollisia keskusteluiltoja, urheilukilpailuja, juhlia, ompeluseuroja ja kesällä tehtiin yhdistyksen väen voimin retkiä kauppapuutarhoihin. Ensimmäinen laulukuoro aloitteli toimintaansa 1933.

Turpeen ja lannoitteiden välitys porttirakennuksesta aloitettiin vuonna 1969. Vuonna 1972 alkoi Kumpulan Viestin julkaisu.

Aina yhdistyksen perustamisesta lähtien Kumpulasta tehtiin kesäretkiä maan muihin siirtolapuutarhoihin, milloin muiden yhdistysten täyttäässä vuosia, milloin vain kesäisen vierailun merkeissä. Kumpulalaiset tekivät lukuisia ulkomaanmatkoja muiden muassa Tallinnaan, Leningradiin, Bremeeniin ja Moskovaan.

Aktiivinen osallistuja valtakunnallisessa järjestössä

Kumpulan siirtolapuutarha on ollut mukana siirtolapuutarhojen yhteisessä valtakunnallisessa ja pohjoismaisessa järjestötoiminnassa. Kumpula on vuonna 1930 perustetun Suomen Siirtolapuutarhaliiton perustajajäsen. Vuonna 1934 Kumpula osallistui ensimmäistä kertaa Pohjoismaisen Siirtolapuutarhaliiton kongressin järjestelyihin ja puutarhalla järjestettiin osallistujille suuri juhla.

Tulevina vuosina yhdistyksellä oli edustajia ja osallistujia Suomen Siirtolapuutarhaliiton liittokokouksiin, retkeilypäiviin ja henkisiin kilpailuihin. Vuonna 1974 Kumpula muiden muassa voitti Kotkan liittokokouksessa toimintakilpailun ”Kotkan pokaalin” kahdeksi vuodeksi haltuunsa.

Helsingin aluejärjestön toimiin Kumpulasta osallistuttiin innolla, yhdistys on esimerkiksi järjestänyt aluejärjestön kesäjuhlan Kumpulassa useaan otteeseen. Pohjoismaisessa Siirtolapuutarhaliiton kongressissa yhdistyksellä on niin ikään ollut edustus.

Minun Kumpulani

Rentoutumista ja elämyksiä

KUN KUMPULAN siirtolapuutarha-alueen rautaportti loksahtaa kiinni Eeva Haataisen perässä, siirtyy hän askel askeleelta uuteen maailmaan. Työelämän kiireet jäävät portin ulkopuolelle ja mieli rentoutuu.

Puutarhanhoito siirtolapuutarhan miniatyyrimaailmassa antaa hyvää oloa ja edesauttaa työssä jaksamista. Puutarhamökki hankittiinkin elämäntilanteessa, jossa Eeva kaipasi työn ja perhe-elämän rinnalle muuta tekemistä.

Vaikka palsta on ehkä vahvimmin Eevan juttu, viihtyvät puoliso Hannu Tolvanen sekä pojat Ville (11) ja Okko (10) palstalla mainiosti. Kaikille on löytynyt sopivaa tekemistä.

- Poikien viihtyminen riippuu paljon siitä, löytyykö täältä kavereita. Aina heitä on löytynyt, ja Kumpulan maauimala on vieressä. Pojat eivät ole erityisen innostuneita puutarhasta, mutta grillin sytyttäminen ja tulen hoito kiinnostavat.

Eeva perheineen yöpyy mökillä kesän aikana paljon. Hannu kunnosti mökin sisätiloja niin, että neljä henkeä mahtuu vaivatta yöpymään. Väliseiniä poistettiin ja mökin takaosaan tehtiin pojille kerrossängyt.

- Hankimme siirtolapuutarhamökin myös siksi, että halusimme antaa pojille tämän elämyksen. Haluamme, että heille jää lapsuudesta idea luonnosta ja kasvusta.

EEVA ja Hannu ostivat siirtolapuutarhamökin Kumpulasta 1990-luvun puolivälissä. Idea siirtolapuutarhamökin olemassaolosta ja ehkä hankkimisesta syntyi jo kymmenen vuotta aiemmin Eevan ollessa ensimmäisen lapsensa kanssa äitiyslomalla.

- Esikoisemme Ville oli huono nukkuja, eikä uni tullut muutoin kuin ulkona. Meillä ei silloisessa asunnossamme ollut parveketta, ja kävelin paljon vauvan kanssa Marja-niemen ryhmäpuutarhassa. Mökit olivat hauskoja ja liikutuinkin niiden pienuudesta. Oli kuin olisin kulkenut satumaaailmassa.

Ajatus siirtolapuutarhamökistä ja omasta puutarhasta jäi itämään, ja pulpahti pintaan kuutisen vuotta sitten. Sopiva mökki löytyi Kumpulasta, mistä on hyvät yhteydet eri puolille kaupunkia. Mökin valintaan vaikutti paljon rakennuksen kunto. Mökki oli suorassa.

Eevan innostus hoitaa kukkia ja hyötykasveja juontuu lapsuudesta. Hän vietti tuolloin paljon aikaa vanhempiensa viljelypalstalla.

- Oman viljelypalstan sain hoidettavaksi jo 13-vuotiaana. Meillä on myös ollut mieheni kanssa yhteisiä viljelypalstoja ennen lasten syntymää.

- Siirtolapuutarhapalstan yksi hieno puoli on kaiken pienuudessa. Vaikka palstan ja mökin hoidossa on yllättävän paljon töitä, ne ovat hallittavissa, eikä niistä synny lisästressiä.

Ehkä juuri pienuudesta johtuu myös se, ettei Eeva suhtaudu puutarhan tai mökin hoitoon haudanvakavasti. Jos joku kasvi on yhden kesän ilo, se on.

Tosin Eeva myöntää, että ainakin mökin nurkalla kasvavan jaloruusun kohtaloa hän tutkii huolestuneena joka kevät: onko ruusu kestänyt talven. Paljon työtä vaativia kasveja, kuten daalioita hän ei aio mökilleen silti hankkia.

- Vannomatta tietysti paras. Eihän sitä koskaan tiedä, mihin tämä harrastus vie mennessään.

Puutarhahoito on Eeva Haataiselle tapa rentoutua. Myös muu perhe viihtyy erinomaisesti mökkipals-talla.

EEVA työskentelee Finlaysonilla tekstiilitaiteilijana. Työ liittyy tällä hetkellä monipuolisesti markkinointiin sekä tekniikkaan, ja suunnittelun osuus on vähäistä. Palsta on Eevalle paikka, missä saa toteuttaa omaa luovuuttaan, suunnitella ja toteuttaa ajatuksiaan.

– Siirtolapuutarhaan mahtuu monenlaista luovuutta, joka ei ole sidottu designiin, eikä onneksi ns. hyvään makuun. Itse suunnittelen ja rakentelen puutarhaan erilaisia huoneita, joita sitten muutan kun ne eivät miellytä värimaailmansa tai jonkin muun syyn vuoksi.

– Kasvillisuuden peittäämä siirtolapuutarha on esteetti-

nen nautinto, joka antaa täällä olijalle paljon henkistä pääomaa. Muutoin paitsi ehkä mökkien kohdalla.

Eeva katselee omaa mökkiään ja hymähtää. Hän arvelee, että heidän ruskea majansa on varmasti yksi alueen rumimmista. Omenapuiden kukinta-aikaan mökki jää kauniin valkoisen kukkameren peittoon.

– Siirtolapuutarhassa viehättävät myös nämä päättymättömät projektit. Aina on jokin tuleva hanke, jota saa suunnitella. Ehkä seuraavaksi korjaamme mökkiä ulkoapäin – hieman kauniimmaksi.

Rakas Kumpula

Hilikka Hyytiäinen ja Kauko Karttunen ovat saaneet nuoren siirtolapuutarhurin alun sisarentyttären pojasta Matias Koskesta.

OIKEASTAAN Hilikka Hyytiäisestä tuli siirtolapuutarhuri tarmokkaan ystävättären ansiosta, jonka kanssa Hilikka asteli vuonna 1977 Kumpulan siirtolapuutarhan käytäviä. Ruusutiellä heitä pisti silmään mökki, jonka Hilikka osti ystävättären innokkaan kannustuksen rohkaisemana.

– Lainarahalla ostettiin mökki, ja kaupanpäälliseksi tuli villiintynyt puutarha vuohenputkineen, nauraa Hilikka.

Hilkan ensimmäinen mies kuoli vuonna 1981, ja

vuonna 1983 elämäänsä astui kotkalainen merikarhu Kauko Karttunen. Jos Hilikalla oli tukevasti juuret maaseudulla, on Kauko perinjuurin kaupunkilainen, joka ei ole edes lapsena viettänyt kesiään maaseudulla. Siirtolapuutarhainnostus iski Kaukoon yhtä vahvana kuin se oli jo aiemmin iskenyt Hilikkaan.

– Yhtään liioittelematta voimme sanoa, että rakastamme tätä paikkaa, ja meidän sielumme on pysyvästi kiinni Kumpulan siirtolapuutarhan maassa.

MONEN VUODEN ahkeroinnin jälkeen Hilkan ja Kaukon palsta on kaunis ja huolellisesti hoidettu. Hilikka itse kertoo arvostavansa ehkä eniten palstalta saatavia marjoja, niiden tuoreutta ja hyvää makua. Yhtä palstan sivua reunustaakin komea vadelmarivi, josta vadelmia on poimittu lähes sata litraa vuosittain.

– Luonnon herääminen talven jälkeen, kasvun ihme ja muuttolinnot jaksavat sykähdyttää kesä toisensa perään, jatkaa Kauko.

Vuosi toisensa perään yhtä mukavalta tuntuvat tutut mökkinaapurit, jotka keväisin aloittelevat malttamattomina puutarhanhoitokauttaan.

– Ja vuosi toisensa perään teemme samoja virheitä. Laitamme kasveja maahan liian varhain, jolloin kylmät kevytyöt paleluttavat kasveja. Meiltä meni tänä vuonna juhannusperunat, ja joudumme hakemaan uudet perunat torilta.

Tänä kesänä Hilikalla ja Kaukolla on aihetta tyytyväisyyteen. Hiljattain on sovittu, että Kumpulan mökki siirtyy uuden sukupolven omistukseen, sisarentyttären perheelle. Hilikka ja Kauko saavat puuhailla ja nauttia puutarhastaan niin pitkään kuin terveys vain antaa myöden.

– Etenkin sisarentyttären 13-vuotias Matias on innostunut puutarhanhoidosta ja hän käy auttamassa meitä, kertoo Hilikka.

– Olen valtavan onnellinen siitä, että lähisukulaisista löytyi ihmisiä, jotka haluavat ottaa tämän paikan hoidettavakseen, kun me emme enää jaksa hoitaa puutarhaa. Sydämeni olisi murtunut, jos tämä paikka olisi mennyt vieraalle, joka ei olisi halunnut vaalia puutarhaa yhtä huolella kuin mitä me olemme tehneet, jatkaa Hilikka.

VAIKKA HILKKA muutti jo nuorena maaseudulta kaupunkiin, on hänellä omien sanojensa mukaan vastasitten hyvä olla, kun kynsien alla on hieman multaa.

– Kauko, jolle puutarhuriksi ryhtyminen oli valtava elämänmuutos, innostui aiheesta niin paljon, että on mukana monissa yhdistyksen puuhissa. Hän muiden muassa toimi seitsemän vuotta alueen isäntänä. Sinä aikana ihmiset tottuivat Kaukoon isäntänä jo niin, että alkoivat kysellä häneltä myös puutarhanhoidosta, kertoo Hilikka.

– Kun en niistä tuolloin juuri mitään tiennyt, juoksin vaivihkaa Hilikalta kysymään, mitä pitäisi neuvoa, nauraa Kauko.

Kauko tunnetaan myös kirjoittajan lahjoistaan, ja Kumpulan näytelmäkerho on saanut kappaleita näyteltäväksi, jotka ovat lähtöisin Kaukon osaavasta kynästä. Tällä hetkellä Kauko vetää Kumpulan sauvakävelyryhmää. Myös Hilikka on toiminut Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistyksessä, muiden muassa kahteen otteeseen taloudenhoitajana.

Yhdistyksen aktiivisiksi toimijoiksi Hilikka ja Kauko lähtivät puolivahingossa, kun kukaan muukaan ei vuosikokouksessa pestejä ottanut vastaan.

– Tänä päivänä tuntuu, että kiinnostus vapaaehtoista yhdistystoimintaa kohtaan on entistä laimeampaa. Passiivisuutta perustellaan työkiireillä ja lomailun tarpeellisuudella. Mutta tekiväthän ihmiset ennenkin kovasti työtä, silti yhdistyksen asioita hoideltiin – tarpeen vaatiessa vaikka yömyöhällä, pohtii Kauko.

Hilkan ja Kaukon mielestä yhdistyksen yhteistoiminta tuntui takavuosina vilkkaammalta. Oli yhteisiä juhlia, ja kerhotalolla tapahtui aina. Ihmiset lähtivät mukaan, eikä heitä tarvinnut juuri innostaa.

– Voi niitä sunnuntaita, jolloin kerhotalolta sai ostaa hernekeittoa kannulla ja pannukakkua sai jälkiruuksi, muistelevat Hilikka ja Kauko.

Nurmikkoa ja picnic-ruokailua

Kesäelämää Koivupolulla viettävät Olli-isä, Ullamaija-
äiti sekä lapset Kuisma, Minerva ja Kanerva.

SEPPÄLÄN perheellä, Ullamaijalla, Ollilla, Kuismalla, Kanervalla ja Minervalla, on edessä toinen siirtolapuutarhakesä. Heti alkukesällä palstalta kuuluu remontin ääniä, ja ohikulkijat nyökkäilevät tunnistaen tilanteen. He tietävät, että vastatulleilla siirtolapuutarhureilla on edessä samat urakat kuin on ollut kaikilla muillakin vanhan mökin ja villiintyneen puutarhan hankkineilla.

– Olemme uusimassa lahonneita ikkunapuitteita ja – yllättäen – remontti vaati enemmän työtä kuin ensin ajattelimme, toteaa Ullamaija Seppälä.

– Meidän ei ole tarkoitus tehdä suuria remontteja. Sen verran korjataan, että paikat pysyvät kunnossa. Olemme aikoinamme kunnostaneet vanhan omakotitalon, joten vanhan korjaamisen todellisuus on tiedossa ja toisaalta tunnistamme omat rajamme remonttien suhteen, jatkaa Ullamaija.

Puutarhassa työtä riittää vielä monelle kesälle, vaikka ensimmäisen kesän jälkeen on jo tehty paljon. Villiintyneitä kukkamaita on perattu ja siirretty uuteen paikkaan. Kasvimaalla kasvaa perunaa, sipuleita ja salaattia.

– Kasvimaalla saa olla pieni, mutta yrttejä on tarkoitus laittaa hieman lisää kasvamaan.

Ullamaija kertoo, ettei hän ole säilöjä-tyyppiä. Vadelmia tosin kypsyi viime kesänä niin paljon, että niitä on yhä pakkasessa. Omenoita palstalta tuli myös hyvin.

– Odotamme jännityksellä tekeekö palstamme luumupuuta tänä vuonna hedelmiä. Viime vuonna puussa oli vain muutamia kukkia. Suunnitelmissamme on istuttaa lisää hedelmäpuita, omenoita ehkä.

Seppälöiden mökkipalsta on Koivupolulla, ja näköyhteys läheisiin kerrostaloihin on esteetön. Aluksi kerrostalon ikkunat hieman häiritsivät, mutta nyt niihin on jo tottunut. Suunnitelmissa on kuitenkin istuttaa syreenejä, jotka antavat suojaa palstalle. Ennen kaikkea Seppälät haluavat syreenipensaita niiden kauneuden vuoksi.

SEPPÄLÄT muuttivat jokin aika sitten Tapanilan omakotitalostaan kantakaupunkiin Etu-Töölöön, taloon jossa ei ole parveketta. Halu viettää kesäelämää ulkosalla, pihanurmikolla, sekä maan ”tönkiminen” alkoi muuttaman kerrostalossa vietetyn vuoden jälkeen putkahdella pintaan.

– Siirtolapuutarhamökin hankinta oli ehkä eniten Ollin haaveissa, ja Minerva puhui, miten hän haluaisi nurmikon. Itse löysin itseni erään kerran haravoimassa puistoa, joten ilmeisesti myös minulla oli sisimmässä voimakas kaipuu puuhailla kasvien kanssa, muistelee Ullamaija.

– Kiertelimme viime kesänä eri siirtolapuutarhoja ja vakuutuimme, että ajatus on hyvä. Kumpula alueena viehättää, ja kaupunkiasunnostamme tänne on hyvät yhteydet.

Puutarhanhoidon – ja mökin kunnostamisen – lisäksi siirtolapuutarhapalstalla voi Seppälöiden mielestä viettää monipuolista ulkoilmaelämää.

– Meille on tärkeää, että saamme laittaa ruokaa ulkosalla ja nauttia piharuokailusta. Pihalla voi lukea ja vain oleilla.

– Minusta on myös mukavaa poimia palstalta kukkia ja viedä niitä kotiin maljakkoon. Kanerva tosin on meidän perheen kukkataiteilija. Hän on aivan pienestä sitonut kauniita kimppuja, sanoo Ullamaija.

– Aiomme myös yöpyä mökillä jonkin verran, vaikka viidelle ihmiselle mökki on hieman ahdas.

Siirtolapuutarhapalstalta on löytynyt jokaiselle perheenjäsenelle mieluista tehtävää. Ullamaijan mielestä lapset keksivät puutarhassa uutta tekemistä, jota ei synny puistoissa tai kotipihassa. Minerva löysi mökin nurkalta syreenimajan, josta tuli hänen oma leikkipaikkansa.

– Eräänä päivänä, jatkaa Ullamaija, kun itse tein töitä mökiltä päin, lapset maalasivat päivän aikana kaikki mökin tuolit sinisiksi.

Vieno ja Martti Kilpeläinen viihtyvät mökkipalstallaan tavallisesti koko kesän.

Puutarhanhoito verissä

KUN VIENO ja Martti Kilpeläisen Unikkotien palstalle tulee – Martin itsensä tekemän metalliportin kautta – astuu rehevääkin rehevämpään kasvien maailmaan. Lajien runsaus on silmiinpistävä, eivätkä puutarhurit kysyttäessä osaa edes arvella lajien määrää. Muutaman

harvinaisuuden Martti mainitsee, kuten neidonruusun heti portin pielessä, karviaisen ja mustaherukan risteytyksen karikan ja samettisyreenin oleskelupihan vieressä.

Kilpeläisten palstan perinteinen siirtolapuutarhamaisuus hellii silmää. Palstasta myös tietää, että Kumpulassa

olla. Portilta johtaa suora käytävä mökille, mistä veran-
nan ikkunarivistö katselee tulijaa vastaan. Käytävän
varrella on runsaat kukkaistutukset. Nurmikolle on
istutettu kirsikkapuita ja omenapuita palstan vanhojen
omenapuiden seuraksi.

Vaikka Kilpeläisten mökkipalsta on perinteinen, löytyy
mökin nurkalta yllätys. Siitä hieman myöhemmin.

KILPELÄISET viettävät Kumpulassa neljättätöistä
kesäänsä. Mökki on Martin tädin peruja, ja on tyttären
nimissä.

Ensimmäiset kesät kuluivat raivatessa, mökkipalstan
kohentamisessa oman maun mukaiseksi. Puutarha oli
villiintynyt ja mökki oli huonossa kunnossa, sillä Martin
täti ei enää sairauksiensa vuoksi kyennyt huolehtimaan
palstasta.

– Palstalla kasvoi metriä pitkä heinä, ja kaikkialla oli
fasaaninpesiä. Joka sentti maasta piti kääntää. Kasvit, jotka
halusimme säästää, laitettiin uuteen paikkaan. Pihalle
rakennettiin oleskelupaikka keinuineen, tuoleineen ja
pöytineen. Mökki kunnostettiin varsin perusteellisesti,
muistelee Martti.

Kilpeläisen Martin ja Vienon uurastus on myös huomi-
oitua, sillä Kumpulan palstanhoitokilpailussa Kilpeläiset
saivat vuonna 1996 ensimmäisen palkinnon kunniakirjoit-
teen.

– Huomionosoitus oli yllätys, mieluinen luonnollisesti,
vaikka emme palstaamme kilpailumielessä hoida. Puutar-
haa hoidetaan ennen kaikkea omaksi iloksi.

Martti kasvattaa palstallaan niin kukkasias kuin hyöty-
kasvejakin. Hän tunnustautuu kokeilijaksi.

– Eräänä kesänä kokeilin Iso Äidin kasvit Oy:n englantil-
laisia punajuuria. Ne kasvoivat hyvin ja olivat maultaan
herkullisia.

Syy, miksi Kilpeläisten palstalla kasvit kukoistavat,

selviää pian. Martti on perehtynyt kasvien kasvatukseen
luonteensa mukaisella tarkkuudella ja perusteellisuudella.
Hän seuraa alan tutkimuksia ja kirjallisuutta tarkasti.

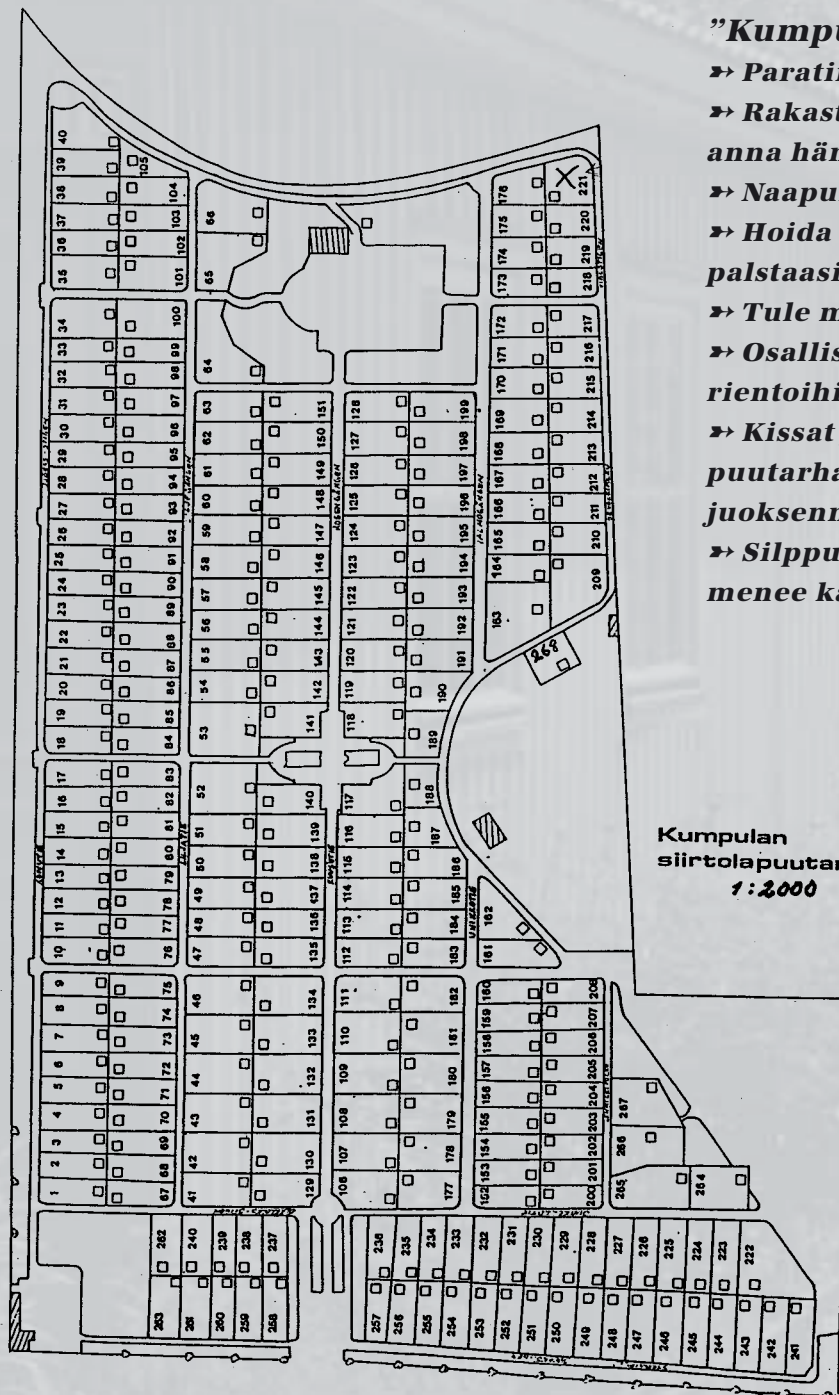
– Kun kasveille laittaa niiden vaatimat kasvuolosuh-
teet, niiden pitäisi kasvaa. Kaikki alkaa maasta ja sen
laadusta. Maan kunnosta tulee olla mitattua tietoa. Kom-
postimullan lisäksi käytän maassa 8–9 eri laatua hivenai-
neita, niin kuin eri kasvit niitä vaativat. Kasvien veden
tarve täytyy myös selvittää. Jotkut kasvit tarvitsevat vettä
enemmän kuin toiset.

MUTTA PALATAAN siihen yllätykseen mökin
nurkalla. Vaikka Kilpeläisten palsta noudattelee perintei-
sen siirtolapuutarhapalstan mallia, Martin kurkkujen ja
kurpitsojen kasvattamistapa on jotain aivan uutta.
Monen vuoden ajan hän on kasvattanut niitä metallispi-
raalissa, joka nousee muutaman metrin korkeuteen
maan pinnasta.

– Ajatus kasvattaa nimenomaan kurkkuja ja kurpitsoja
näin syntyi tilan puutteesta. Kun nämä kasvavat maassa,
vaativat ne paljon tilaa. Jos ne kasvattaa ylöspäin, tilaa
säästyy. Samalla kasvit saavat hyvin valoa.

Martti on kasvattanut kurpitsaspiraalissa 16,5 kilon
kurpitsoja. Sadonkorjuussa tarvittiin tikkaita, joita Vieno-
vaimo piteli kiinni Martin poimiessa satoa yläilmoista.

Palstalla kulkiessa huomaa, että Martti kuuluu keksijöi-
den heimoon. Kurkku- ja kurpitsaspiraalin lisäksi hän on
rakennellut monia viljelyä auttavia rakenteita palstalleen.
Hänen puusepän ja metallimiehen taidoilleen on ollut
käyttöä Kumpulassa muutenkin. Martti on kunnostanut
Kumpulan museomökin kalusteita. Kilpeläisen palstalta
löytyy monenlaisia koneita, ja yhdistyksen avuksi häntä
on kysytty alueen isoissa ja pienissä remonttihankeissa.

"Kumpulan Kultaiset ohjeet

- » Paratiisin poluilla ei hurjastella.
- » Rakasta naapuriasi kuin itseäsi, mutta anna hänelle rauha olla omissa oloissaan.
- » Naapuriapu on toiseksi paras apu.
- » Hoida yleisiä alueita yhtä hyvin kuin omaa palstaasi.
- » Tule mukaan talkoisiin.
- » Osallistu yhteisiin tilaisuuksiin ja muihin rientoihin.
- » Kissat ja koiratkin nauttivat olostaan puutarhassa, mutta eivät vapaasti juoksennellen.
- » Silppuroi, kompostoi ja lajittele – näin menee kaatopaikalle vain vähän jätteitä."

Kumpulan
siirtolapuutarha
1:2000

Elämää Kumpulassa

KUMPULA, Helsingin ensimmäinen kunnallinen siirtolapuutarha, on luokiteltu kulttuurihistoriallisesti arvokkaaksi alueeksi. Tämä tuo muiden muassa rakentamiseen ohjeita, joita Kumpulaan siirtolapuutarhureiksi tulevien toivotaan noudattavan. Näin rakennustapa alueella säilyttää Kumpulalle ominaisen siirtolapuutarhamaisen ilmeen.

Kumpulalla on rakentamista koskeva ohjeistus, joka on luotu yhdessä kaupungin rakennusviraston kanssa. Palstan hoidon avuksi jäsenille on luotu palstanhoito-ohjeet, joita muistin virkistämiseksi kerrataan muiden muassa jäsentiedotteessa, Kumpulan Viestissä. Kumpulas-
sa kilpaillaan vuosittain palstanhoidossa. Kymmenen parhainta palstaa saa kunniakirjan ja niistä kolme parhaiten hoidettua palstaa saa palkinnon. Arviointiraati koostuu kaupungin edustajista.

Kumpulan siirtolapuutarhaa tulee, kaupungin kanssa tehdyn vuokrasopimuksen mukaan, hoitaa hyvin. Hoito-velvollisuus koskee jokaista palstaa, väliojia, teitä, yleisiä alueita ja rakennuksia. Vuokranantajan, rakennusviraston viherosaston, edustaja käy vuosittain alueella suorittamassa katselmuksen, jossa selvitetään miten kumpulalaiset pitävät huolta heille annetusta alueesta.

Talkooperinne elää vahvana Kumpulassa. Yhteisiä puutarha-alueita, rakennuksia, juhlia, kerhoja, ja yhdistyksen hallintoa hoidetaan vapaaehtoisesti talkoilla.

Talkoille löytyy monta merkitystä. Kun puutarhassa tehdään yhtäältä talkoilla monenlaisia töitä, säästyy pitkä penni yhdistyksen varoja, ja esimerkiksi jokaiselle palstalle kohdistuvat vuosittaiset maksut saadaan pidettyä kurissa. Toisaalta talkoot ovat yksi luonteva tapa olla kanssakäymisissä muiden puutarhureiden kanssa.

Talkoot ovat epäilemättä yksi tärkeä syy siihen, että siirtolapuutarhat ovat säilyneet yli 70 vuotta elinvoimaisina. Ajatelkaapa siirtolapuutarhaa, jossa naapurit tai

Orvokkipolku 210

vastaantulijat eivät tervehdi toisiaan, aidat rakennetaan korkeiksi ja huoltomies ja isännöitsijä huolehtisivat kaikista yleisistä asioista. Ei varmasti kestäisi pitkään, kun joku jo kyllästyisi yksin palstalla kykkimiseen ja alkaisi haaveilla yhteisistä puuhista palstanaapurin kanssa.

Vuokrasopimus

Kumpulan siirtolapuutarha-alue on vuokrattu Helsingin kaupungilta. Vuonna 1997 solmittu 30 vuoden vuokrasopimus on voimassa aina vuoteen 2026 asti.

Kumpulassa on säilynyt paljon vanhoja omenapuita, ja niiden arvellaan olevaan peräisin puutarha-alueen perustamisen alkuvuosilta. Lajikkeista ei ole tarkkaa tietoa.

Vuokrasopimus on solmittu ns. itsehallintoperiaatteella. Itsehallinto tarkoittaa sitä, että yhdistys vuokraa koko alueen hoito- ja huoltovelvoitteineen kaupungilta, ja edelleen vuokraa palstat sitten jäsenilleen. Aiemmin jokainen jäsen oli ollut itse vuokrasuhteessa kaupunkiin.

Vuonna 1997 solmittu sopimus oli historiallinen, sillä siihen asti Suomen ensimmäinen kunnallinen siirtolapuutarha oli saanut sopimuksen vain kymmeneksi vuodeksi kerrallaan. Viimeinen kymmenen vuoden sopimus oli vuosilta 1987–1996.

Vuonna 1993 Kumpulan Spy ja muut helsinkiläiset siirtolapuutarhayhdistykset aloittivat vuokrasopimuksen alustavat jatkoneuvottelut Helsingin kaupungin edustajien kanssa. Työryhmään kuuluivat helsinkiläiset siirtolapuutarhaedustajat Börje O. Löfman Oulunkylästä, Simo Kaasinen Talista, Linda Virtanen Pakilasta ja Anja Wirman Kumpulasta.

Vuoden 1995 aikana vuokrasopimusneuvotteluita käytiin kymmenen kertaa. Neuvotteluissa siirtolapuutarhayhdistysten ja kaupunginedustajien kanssa eniten neuvottelutyötä vaativat vuosivuokran määrä ja kaupungin vastuulle jäävien alueiden hoito.

Uusi vuokrasopimusluonnos esiteltiin yhdistyksille vuoden 1996 helmikuussa, ja 28.3.1996 Kumpulan Spy:n ylimääräinen kokous hyväksyi sen. 24.2.1997 Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistys ry ja Helsingin kaupunki solmivat vuokrasopimuksen. Saman vuoden huhtikuussa aloitettiin yhdistyksen ja viljelijöiden välisten vuokrasopimusten solmiminen.

Vuokrasopimuksessa sovittiin Kumpulan alueen vuokraksi 474 716 markkaa vuoden 1997 loppuun asti.

Alueen hallintamuodon muutos oli yhdistykselle ja sen jäsenille monella tapaa suuri muutos. Merkittävää oli maksujen korotus. Keskustelua herätti myös yleisten alueiden hoitojärjestelyt. Uuden sopimuksen myötä

yleisistä alueista olivat vastuussa sekä kaupunki että yhdistys.

Kaupunki lupasi hoitaa raskasta hoitokalustoa vaativat työt, kuten kulkuväylien peruskunnostuksen ja alueen metsikön kunnossapidon. Yhdistyksen tehtäväksi jäi yhteisalueen nurmikon, istutusten, pääportin perennan, yhteisalueiden pensaiden hoito. Entiseen malliin palstalaisten tehtävänä oli hoitaa oman palstan kohdalta käytävä. Rajaojat pidetään kunnossa yhdessä palstanaapurin kanssa.

Kaupunki myös luovutti uuden vuokrasopimuksen myötä yhdistyksen hallintaan ja hoidettavaksi Orvokkipolun wc-rakennuksen (nykyinen Orvokkipolun varasto), panssariverkkoaidan, pääportin, muut portit, leikkipaikan välineet, kesävesijohtoverkoston sekä salaojaverkoston.

Yhdistys on käyttänyt yhteisten töihin hoitamiseen ulkopuolista apua. Kesällä 1998 yleisten nurmikkoalueiden hoito annettiin urakoitsijan tehtäväksi, samoin suurhaketukseen ja vesijohtoverkoston tyhjäykseen käytettiin ulkopuolista apua. Nykyään vesijohtoverkoston tyhjäys ja avaus tehdään jo omin voimin.

Yhdistyksen tavoitteena on tehdä yhteisiä töitä mahdollisimman paljon talkoilla, jolloin palstalaisille kohdistuvat maksut pysyvät kohtuullisina. Taloudellisen hyödyn lisäksi talkoista on muutakin iloa, sillä yhdessä tekemisen lomassa tutustuu vaivattomasti muihin puutarhureihin.

Mökit

Kumpulan siirtolapuutarhan alueella on 268 mökkipalstaa, joista kaksi on kaksoispalstaa. Jäseniä yhdistyksessä on 331. Jäsenten tulee olla helsinkiläisiä. Alueelle saa rakentaa ensin yhdistyksen ja sitten rakennusvalvontaviraston hyväksymän, korkeintaan 26 neliömetrin suuruisen, mökin. Lisäksi palstalle saa rakentaa muita pieniä rakennuksia yhteisesti sovittujen ohjeiden mukaan.

Koivupolku 37

Tällä hetkellä siirtolapuutarhan alueella ei ole käytössä tyyppipiirustusta. Kaupungilla oli kuitenkin vuonna 1995 vakaa pyrkimys luoda Kumpulan mökkeille tyyppipiirustukset. Tämän aikomuksen mukaan kaupunki laati mökkimallit ja toi ne yhdistykselle tutkittavaksi. Kumpulan Spy ei voinut hyväksyä epäkäytännöllistä mökkimallia.

Jostain syystä kaupunki kuitenkin ajoi tyyppipiirustukset päätöksenteon läpi kumpulalaisten vastustuksesta huolimatta. Tässä tilanteessa Kumpulalla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin valittaa päätöksestä Uudenmaan lääninoikeuteen. Valitus hyväksyttiin 1996, ja mökkien tyyppipiirustushanke raukesi.

Kesällä 1988 Kumpulan mökkien numerointi uusittiin vastaamaan palstojen juoksevaa numerointia. Muutos aiheutti hieman hämminkiä, muuttuihan tuttu Orvokkipolku 2 mökki muutoksen myötä 209:ksi. Kesän aikana mökkiläiset poistivat vanhoja laattoja seinistä ja postilaatikoista. Vain vanhoihin portteihin hitsatut numerot saivat jäädä.

Vuonna 1992 kumpulalaisia mökkiläisiä säikäytettiin Pasilanväylän rakentamishankkeella. Alkutilvelta selvisi, että Kumpulan kohdilla tie kulkisi tunnelissa ja nousisi maan pinnalle Kustaa Vaasan tielle suunnil-

leen Koskelan varikon kohdalla. Tuolloin näytti, että Pasilan väylä toteutuu muutaman vuoden sisällä. Tänään tiedämme, että Pasilan väylää ei ole vielä rakennettu.

Vuonna 2000 käytiin kaupungin kanssa neuvotteluita, että Kalervonkadun puoleiselle vapaalle alueelle, vanhalle ns. siirtolapuutarhurin palstalle, voitaisiin perustaa 2-3 uutta mökkipalstaa. Mökkipalstahanke on vielä kesken. Samalle siirtolapuutarhurin palstalle kaupunki on rakentamassa jätehuoltoaluetta, jolloin tilaa on vielä kahdelle mökkipalstalle.

Orvokkipolku 268

Jätehuoltoa, kompostointia ja haketusta

Kaupunki aloitti keväällä 1990 Kumpulassa kokeiluna risujen ja oksien haketuksen. Kokemukset olivat hyvät, ja kaupunki hoiti haketuksen aina itsehallintoajan (1997) alkamiseen asti. Yhteishaketus on kumpulalaisten suosiossa. Viljelijöiden tehtävänä oli vain koota omalta palstaltaan risut yleisiin kasoihin. Haketuksen jälkeen haketta sai jokainen kuljettaa palstoilleen maanparannusaineeksi.

Itsehallintoajan alusta alkaen yhdistys on järjestänyt keväisin yleisen haketuksen. Viime vuosina palstalaiset ovat hankkineet myös hakettimia omaan käyttöön tai yhteiskäyttöön palstanaapurin kanssa.

Palstalta syntyviin jätteisiin ja niiden jatkosijoittamiseen ryhdyttiin Kumpulassa kiinnittämään ekologisen tietouden myötä hiljalleen huomiota. Muiden muassa vuonna 1991 kampanjoitiin erityisesti kompostoinnin puolesta ja viljelijöille jaettiin kompostointioppia. Joillekin puutarhureille opin tyrkyttäminen alkoi jo tuntua liialliselta, ja nämä totesivat, etteivät he osallistu enää yhteenkään kompostointikoulutukseen. Kompostoinnin rinnalla viljelijöille teroitettiin muutoinkin jätteiden lajittelun tärkeyttä.

Tätä nykyä Kumpulan alueella jätteitä lajitellaan, ja jokainen palstalainen saa lajitteluohjeet. Sekajätteille, lasille ja paperille on yhdistys järjestänyt omat jäteastiat. Jokaisella palstalla tulee olla puutarhakomposti ja kompostointia suositellaan vahvasti. Rakennusjätteet jokaisen täytyy huolehtia itse pois alueelta.

Yhdistys tuo alueelle romulavan 1-2 kertaa vuodessa. Lavalle kertyy monenlaista tavaraa aina muovämpäristä hetekaan. Romulavasta on muodostunut myös kätevä kierrätyspiste. Jos lavalta löytyy kiinnostavaa tavaraa, sen saa kuljettaa omalle palstalleen.

Itsehallintoajan alettua jätteenkuljetustukea ei enää saatu kaupungilta. Jätehuollon kustannukset jäivät yhdis-

tyksen harteille, ja yksittäisenä kustannuseränä se näyttee melkoista osaa yhdistyksen menoissa. Vuosi toisensa jälkeen viljelijöitä kehoitettiin entisestään kiinnittämään huomiota kompostointiin ja jätteen lajitteluun sekä ylipäättään jätteiden tuottamiseen omalla palstalla.

Kasvinsuojelussa linjaus on ekologisempaan suuntaan. Hedelmäpuiden yhteisruiskutuksista luovuttiin vuonna 1997. Omenoiden suojaksi otettiin koemielessä feronomipyydykset alueelle vuonna 2000. Vattukärsäkkäitä varten hankittiin alueelle liima-ansoja. Kokemukset pyydyksistä olivat hyvät, ja yhdistys teki viljelijöiden puolesta yhteishankinnat jälleen seuraavina vuosina 2001–2002.

Mehiläispöntöt tulivat Kumpulaan kesällä 2001. Kesälle 2002 pesiä lisättiin. Kokemukset mehiläispöntöistä olivat myönteisiä, ja vadelmasadon havaittiin olevan selvästi tuottoisampi. Puutarhan myyjäisissä viljelijät saivat puolestaan ostaa Kumpulan omaa hunajaa.

Sähkö ja sähkörahastus

Vuonna 1990 siirryttiin sähkörahastuksessa uuteen järjestelmään, jolloin jokainen mökkiläinen ilmoittaa itse sähkönkulutuksen mittarilukeman mukaan, ja yhdistys laskuttaa kulutuksen mukaan.

Ennen vuotta 1990 alueella kiersivät kerran kesässä sähkörahastajat, jotka keräsivät joka mökistä sähkönkulutuksen suoraan rahana. Sähkömaksujen rahastaminen suoraan jokaisesta mökistä muodostui aika ajoin mutkikkaaksi. Esimerkiksi vuonna 1987 Siirtolapuutarha-lehden Sananviljelijän palstalla kehoitettiin kumpulalaisia olemaan mökillään sovittuina kahtena päivänä, jolloin sähkörahastajat kiertävät.

Sähkörahastus oli tarkkaa puuhaa. Laskutoimituksessa tuli olla tarkkana, jotta se tehtiin oikein, ja pilkut tuli oikealle paikalle. Sähkörahastus oli yhdistykselle jokavuotinen ponnistus, joka herätti myös huumorin kukkimaan:

”.. vaikka tekisit puolen pennin virheen, kyllä Sulo sen huomaa...”. Sulo oli Kumpulan pitkäaikainen taloudenhoitaja Sulo Tähtitanner.

Sähkörahastajina toimivat vuosina 1987–1989 Pirkko Ahveninen, Hilikka Hyytiäinen, Anneli Munck, Oili Laurila, Linnea Moilanen, Lea Karjala ja Sirpa Jaskanen.

Kumpulaan tuli ympärivuotinen sähkö vuonna 2000. Ympärivuotisen sähkönsäntien ansiosta alueella voidaan nyt käyttää turvallisuutta luovaa ulkovalaistusta. Samoin osa puutarhureista, joilla on uusia mökkejä, pitää rakennuksissa läpi vuoden päällä peruslämpöä. Vuoteen 2001 tultaessa jokainen mökkiläinen oli maksanut osuutensa sähkökaapelista.

Vartiointi ja ilkivalta

Vielä vuonna 1988 jaettiin Kumpulan Viestin välissä syysvartiovuorot. Vartiointiin yhdistyksen jäsenet osallistuivat vuorolistan mukaan elo-syyskuussa, kello 19–23 välisen ajan.

Vartijat varustettiin vartionauhalla ja jokaisella piti olla omasta takaa taskulamppu. Jos vartiovuoroaan ei hoitanut huolellisesti, joutui siitä maksamaan yhdistykselle. Myös keskeytetystä vartioinnista joutui maksamaan. Toisinaan nimittäin sattui, että vartiossa ollut käväisi mökillä huilaamassa, ja unohtui sinne nukkumaan. Vuonna 1989 jäsenen vastuulla olevasta syysvartioinnista luovuttiin.

Vuonna 2000 aloitettiin vartiointi ostettuna palveluna vartiointiliikkeeltä.

Keskeisen sijaintinsa vuoksi Kumpulan mökit ovat aika ajoin tihutöiden ja varkauksien kohteena. Jäseniä muistutetaan toistuvasti mökkivakuutuksen tärkeydestä.

Jos on jäsenten omaisuutta joutunut hukkateille, on myös yhdistyksen omaisuus kokenut saman kohtalon. Kesällä 1992 katosi varastorakennuksen seinästä yleisöpuhelin. Vuonna 1993 varkaat hajottivat sydäntalvella

kerhotalon oven. Sisällä kerhotalossa varkaat olivat etsineet rahaa, ja kun sitä ei löytynyt tyhjensivät varkaat jauhesammuttimen sisällön sisätiloihin. Seuraavana vuonna kerhotalosta vietiin kaikki palkinto- ja lahjaesineet, joista osa löytyi poliisin etsinnöissä myöhemmin Kymintien varren yksityisasunnosta. Aivan viime vuosien villityksenä on ollut pääportin töhriminen.

Kesällä 1997 tuhopolttaja sytytti Ruusutie 150:n kauniin mökin, joka tuhoutui palossa täysin. Palon sytyttäjää ei saatu kiinni.

Syksyllä palstoilla maa käännetään ja annetaan syyslannoitetta. Elämä puutarhoissa hiljenee ja edessä on talvi.

”Kumpulassa moni iso tai pieni rakennustyömaa saa talkoolaiset liikkeelle. Kevät alkaa perinteisillä haravointitalkoilla. Talkoilla hoidetaan myös alueen istutuksia.”

Kumpula rakentaa ja korjaa

ISOMPAA ja pienempää rakennushanketta Kumpulassa on vuosien 1987–2001 välisenä aikana riittänyt jokaiselle kesälle. Kuten yhdistyksen pitkäaikainen puheenjohtaja Unto Laakso vuoden 1987 Kumpulan Viestissä totesi, että monen uuden kohteen rakentaminen vaatii yhdistyksen toimeliailta talkoolaisilta lukuisia talkootunteja, jotta rakennushankkeet saataisiin onnelliseen päätökseen.

Kerhotalo

Kumpulan kerhotalo (1934) sijaitsee Ruusutien päässä, pienellä mäen harjanteella. Kerhotalon kentältä avautuu näkymä yli puutarhan. Kerhotaloaan kumpulalaiset kunnostavat lähes joka kesä. Myös kerhotalon varuste-

tasoa parannetaan säännöllisesti.

Kesällä 1987 oli vuorossa kerhotalon lavan leventäminen ja samassa yhteydessä rakennettiin kaiteet. Suurennetulle lavalle pääsi Kumpulan samana kesänä perustettu tanhuryhmä esiintymään. Seuraavana kesänä kerhotalon seinustalle istutettiin ruusuaita, kuten siinä ennen muinoin oli ollut. Vuonna 1989 uusittiin kerhotalon katto.

Vuonna 1990 alkoi kerhotalolla jälleen vasaranpauke, ja vuorossa oli kauan odotettujen vesi-wc-tilojen rakentaminen. Tuolloin elettiin vielä ”vanhan” vuokrasopimuksen aikaa, ja kaupunki teki varsinaisen asennustyön sekä kustansi kalusteet. Yhdistyksen talkooporukkaa tarvittiin myös, sillä yhdistyksen tehtävä oli laittaa tila muutoin

Kerhotalon katto kunnostettiin 1989 talkoilla.

Vuonna 1990 kumpulalaiset saivat kauan odotetut vesi-wc:t kerhotalon pätyyn.

Grillikatos rakennettiin 1989. Perustus valettiin heti keväällä. Työ tehtiin talkoilla.

valmiiksi. Vesi-wc:t valmistuivat sopivasti juhannukseksi, ja puutarhurit olivat uudistukseen tyytyväisiä.

Kun kerhotalon talkoissa päästiin vauhtiin, maalattiin seuraavana kesänä (1991), salin lattiat ja seinät. 1970-luvun ruskea ja vihreä värimaailma vaihtui rosan ja valkoisen sävyihin. Kun ikkunoihin ommeltiin vielä heleät hedelmäkuvioiset verhot, pesi kerhotalo kasvonsa täysin. Samana vuonna kerhotalon keittiöön hankittiin uusi liesi ja jääkaappipakastin sekä uusittiin kaikki keittiön kaapit.

Murtomiesten jäljiltä 1993 kerhotalolta jouduttiin

uusimaan pääovet ja ikkunoita. Kesällä 1998 täytyi terassin lattia uusia jälleen ja samalla uusittiin keittiönportaat. Kerhotalolle tehtiin myös räystäskourut sekä syöksytorvet yhdistyksen kustannuksella.

Grillikatos

Grillikatoksen rakentamispuuhat alkoivat vuonna 1987, kun 24.2. päivätyllä kirjeellä anottiin Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnalta lupaa rakentaa kerhotalon sivustalle grillikatos. Kohdalla oli ollut tiilinen grillipaikka,

mutta sen tilalle haluttiin kunnan grilli.

Rakentamislupa kaupungilta saatiin. Suuruudeltaan 3 metriä x 3 metriä kokoinen grillikatos nousi Kumpulaan talkoovoimin. Grillikatoksen rakentamisen ajoittuminen yhdistyksen 60-vuotisjuhlien valmisteluiden lomaan merkitsi yhdistykselle työntäyteistä alkukesää.

Mallia kumpulalaisten grillikatokseen oli haettu Kuopiosta, Päivärannan siirtolapuutarhan lettuliiteristä. Grillissä voi yhtä aikaa paistaa sekä lettuja että makkaraa.

Seuraavana kesänä (1988) grillikatos maalattiin sisäpuolelta. Grilli on yhdistyksen ahkerassa käytössä eri tapahtumien yhteydessä. Ensimmäisen kerran se on kuumana perinteisen ulkoilupäivän aikana maaliskuussa. Kesällä grillillä vietetään leppoisia illanviettoja.

Leikkikenttä

Jo siirtolapuutarhojen synnyn alkuvuosina Otto-I. Meurman piti tärkeänä, että siirtolapuutarhassa on lapsille leikkikenttä: "...kuten ainakin kaupungissa...". Näin siis myös Kumpulassa on lapsille oma leikkikenttä.

Vuosien kuluessa leikkikenttä on ollut ahkerassa käytössä. Myös lähiseudun lapset poikkeavat mieluusti kerhotalon edustalle sijoitetulle alueelle leikkimään. Vuonna 1987, jolloin Kumpulassa ei vielä eletty itsehallinnon aikaa, lasten leikkikenttää kunnostettiin kaupungin puolesta. Kaupunki laitatti leikkikentälle uuden liukumäen ja keinubandan entisten keinujen ja rekkien lisäksi.

Museomökki

Museomökki (1929) hankittiin yhdistykselle vuonna 1977 Lempi Henttiseltä. Tuolloin mökkiä myös kunnostettiin. Vuosien varrella museomökissä tehtiin pieniä kunnostustöitä, ja esimerkiksi vuonna 1990 museomökin sisäkatto maalattiin ja seinät tapetoitiin. Vanhoja, 1920-luvun tapetteja metsästettiin pitkin kaupunkia, ja viimein oikean

Museomökki kaipasi kovasti remonttia jo vuonna 1995.

Museomökin remontti tehtiin kesällä 1996, jolloin 1920-luvun alkuperäinen asu tuotiin takaisin.

tyylisiä löytyi Flemarin tapettikaupasta. Samana vuonna pihaan nousi, niin ikään talkoilla, uusi lipputanko.

Laajemman peruskorjauksen tarvetta museomökillä havaittiin vuonna 1994. Pari vuotta myöhemmin työhön ryhdyttiin kaupunginmuseon valvovan silmän alla. Museomökki maalattiin ja korjattiin alkuperäisten värien mukaan.

Museomökki on yleisölle avoinna kesäsunnuntaisin. Kesän aikana museomökkiin piipahtaa vierailulle noin 200–300 kiinnostunutta. Mökki on myös avoinna sopimuksesta ryhmille, ja muiden muassa päiväkotiryhmät ovat tulleet vieraisille.

Mökin varustusta on kartutettu mökkiläisten lahjoituksilla. Esimerkiksi vuonna 1990 mökkiin saatiin kunnostettu vuodetuoli. 1998 museomökin pihamaalle tuotiin perinteisen mallin mukaan rakennettu puutarhapöytä sekä keinu. Vuonna 2000 mökille lahjoitettiin huolella kunnostetut lasten puiset kottikärryt ja keinutuoli. Vuosittain alueelle hankitaan yhdistyksen varoilla muiden muassa maanparannusaineita ja kesäkukkasia.

Museomökillä on oma hoitaja ja esittelijä. Vuosien 1987–2002 aikana tehtävää ovat hoitaneet Sakari Pohjois-Koivisto, Terttu Vuorela, Irja Hakkarainen, Sulo Pelkonen, Ensio Andersson, Ahti Niskanen ja Arja Kärki.

Pää- ja pelastusportti sekä panssariverkkoaita

Kumpulán siirtolapuutarhan sisääntuloa komistaa pääportti, joka suunniteltiin vuonna 1927 siirtolapuutarhan perustamisen yhteydessä. Pääportin suunnitelma tehtiin Helsingin kaupungin rakennuskonttorin talonrakennusosastolla kaupunginarkkitehti Gunnar Taucherin johdolla.

Pääportin kunto huononi tultaessa 1990-luvulle ja Kumpulán Siirtolapuutarhayhdistys laittoi pääportin kunnostamisesta korjauspyynnön vuonna 1995. Kaupunginmuseo antoi korjauksesta lausuntonsa pari vuotta

Pääportti kunnostettiin vuosina 1997–98 . Työ tehtiin perusteellisesti, sillä portti oli jo päässyt varsin huonoon kuntoon.

Portista jo tunnistaa mihin puutarhaan on tultu – Kumpulaan.

Vuonna 1989 kaupunki antoi yhdistykselle 400 tuomipihlajan tainta. Uutteran talkooporukan voimin taimet saatiin maahan Koivupolun laitaan. Moni talkoolainen muistaa yhä kivikovan maan, johon taimet piti istuttaa rautakangen avulla. Istutuspuuhun välillä juotiin talkookahvit.

myöhemmin, ja vuonna 1997–98 kaupunki korjautti kauniin portin entisen veroiseksi.

Yhdistys sai neuvotteluiden jälkeen rakentaa pääportin eteläpäähän suihkun ja vesi-wc:t vuosina 1999–2000. Samalla alueelta poistettiin käytöstä Baja-majat. Pääportin toiseen päähän tuli varastotilaa.

Kun pääportin entisöinti saatiin päätökseen, havaittiin ettei portin kautta enää mahtunut kulkemaan kuin henkilöautot. Alueelle tarvittiin pikaisesti uusi ns. pelastusportti, jota myöden hälytysajoneuvot pääsisivät kulkemaan.

Kaupunki rakensi uuden pelastusportin (1998) kerhotalon taakse ja myös huoltoajon ajateltiin kulkevan Vallinkoskentien kautta. Uuden pelastusportin käyttö huoltoajoon kuitenkin vaikeutui, sillä Vallinkoskentie on kevyen liikenteenväylä. Yhdistyksen toivomuksesta ja kaavamuutoshakemuksista huolimatta kaupunki ei muuttanut tien kaavaa, eikä sallinut pakollista huoltoajoa portin kautta. Näin ollen kaupunki joutui rakentamaan maaliskuussa 2002 uuden huolto/pelastusportin Kalervonkadun puolelle.

Kumpulan aluetta kiertävä panssariverkkoaita tuotti

viljelijöille pään vaivaa pitkin 1980- ja 1990-lukua. 1960-luvulla rakennettu panssariaita alkoi vanhuuttaan rikkoontua ja rikkinäisiä kohtia korjattiin kesä toisensa perään piikkilangalla. Vihdoin vuonna 2001 kaupunki uusi aidan Kalervonkadulta Vallinkoskentielle alueen uimalan puoleisella sivustalla.

Pysäköinti ja autoilu

Kumpulan siirtolapuutarhureiden autojen pysäköinti on ollut pienoinen pulma jo usean vuoden ajan. Kun mökkipalstoja on 268 ja pysäköintipaikkoja 16, on autopaikan pula aina autoilla tulevilla mökkiläisillä edessä. Autoilevat siirtolapuutarhurit kuitenkin jättäisivät autot mieluusti siirtolapuutarhan aidan sisäpuolelle, jolloin yön aikana ilkeältä olisi vähäisempää ja yöpyminen mökillä rauhallisempaa.

Vuonna 1988 yhdistys lähetti pyynnön kaupungille, että Allastien ja Vallinkoskentien kulmaan saataisiin lisää pysäköintitilaa. Aiemmin oli saatu jo portti Orvokkipolun puolelle. Hanke ei edennyt, vaikka asiaa yhdistyksen

puolelta yritettiin vauhdittaa seuraavina vuosina. Pysäköintiasiaa yritetään jälleen järjestellä myös kesän 2002 kuluessa.

Perinteisesti siirtolapuutarhojen käytävillä autoilua rajoitetaan. Kumpulan pääväylälle, Ruusutielle, on asennettu ajonopeutta hillitseviä hidasteita.

Autoilun rajoittamisen syy on hyvin käytännöllinen: autot nostavat kuivalta hiekkatieltä pölypilven, joka laskeutuu palstoille kaikkien kasvien päälle. Toisaalta puutarha-alueen kapeilla käytävillä näkyvyys on heikko ja vaaratilanteet mahdollisia.

Sähkö ja puhelin

Sähkökaapelin viat herättivät yhdistyksen sääntömääräisessä vuosikokouksissa vuonna 1989 vilkkaan keskustelun kaapeliverkoston kunnostuksesta. Yhdistykselle oli kerätty ylimäärästä rahaa sähkökaapeliverkon kunnostamista silmällä pitäen.

Vuosikokous ei pystynyt tekemään sähkökaapelin kunnostamisesta päätöstä, vaan asia siirtyi ylimääräiseen kokoukseen saman vuoden kesälle. Sähkökokouksessa olikin sitten sähköinen tunnelma. Yhdistyksen jäsenet päättivät hylätä johtokunnan esityksen sähkökaapelin uusinnasta. Ongelmat sähkökaapelin toiminnassa jatkuivat edelleen, ja pieniä pätkiä kaapelia uusittiin pitkin puutarhaa yhdistyksen kustannuksella.

Mökkiläisiä muistutetaan varomaan sähkökaapelia, esimerkiksi remonttien yhteydessä täytyy tarkistaa, että kaapeli ei estä mökin nostoa. Jos kaapeli vaurioituu, mökkiläinen joutuu korvaamaan vahingon itse.

Puhelinkaapelitöitä Kumpulan siirtolapuutarha-alueelle tehtiin kesinä 1992–93 kesävesijohto- ja salaojatöiden yhteydessä. Kiinteät puhelimet vedettiin kaikkiin niihin mökkeihin, jotka halusivat oman puhelimen.

Vähäisen käytön vuoksi Helsingin puhelinosuuskunta

sanoi irti yleisöpuhelimien vuonna 1998. Yhdistys osti jäseniään varten saman vuoden kesällä kolikkopuhelimen, joka sijoitettiin kerhotalon seinään.

Alueen yleisvalaistusta kohennettiin pääportin pysäköintialueen läheisyydessä, kun alueen ympärille rakennettiin valopylväät 1998.

Kesäsähkö vs. ympärivuotinen sähkö oli yhdistyksen monen vuosikokouksen keskustelun aihe. Vuonna 2000 Kumpula siirtyi ympärivuotiseen sähköön vuosikokouksen päätöksellä. Ulkovalaistus on asennettu hämäräkytkimelle.

Yhdistys on nimennyt sähkölaitteiden valvojan, ja tehtävää hoiti noin kahden vuosikymmenen ajan Toivo Pellonpää.

Kesävesijohdot ja salaojat

Kesävesijohtojen ja salaojien kunnostustyöt alkoivat jo syksyllä 1992, jolloin paljon murhetta, murtumisia, tukkeutumisia ja tulvia aiheuttaneet kesävesijohdot ja salaojat kunnostettiin. Kumpulan vesijohto- ja salaojaverkosto oli 1920-luvulta, ja kumpulalaisten mielestä ehdottomasti kunnostuksen tarpeessa.

Vesijohto- ja salaojaverkoston uusiminen toi töitä jokaiselle palstalaiselle. Jäsenet kaivoivat itse palstojen väliset ojat kaupungin ohjeiden mukaan. Kun kaivuuajan kohta sattui syyssateiden aikaan, oli urakka kova. Vesijohto- ja salaojauomiin asennettiin myös puhelinkaapeleita.

Itsehallintoaikakaudelle siirryttäessä vesijohto- ja salaojaverkosto siirtyi yhdistyksen hallintaan ja hoitoon. Jokavuotisiin huoltotöihin kuuluu vesijohtoverkoston avaus keväällä ja tyhjennys syksyllä. Vuosittain huolletaan myös hanat.

Vesijohtoverkoston huoltajaksi yhdistys on nimennyt vastuuhenkilön, ja tehtävää on hoitanut Einari Lipponen. Hänen tehtävänä on ollut myös hoitaa kerhotalon, suihkujen ja wc:n vesijohdot.

”Kumpulassa pyörivät kesäisin kerhot ja juhlia järjestetään joka makuun. Kumpula on myös vieraanvarainen isäntä. Kesäisin Kumpulassa vierailee siirtolapuutarhureita eri puolilta Suomea ja muita ryhmiä.”

Harrastajien ja juhlien Kumpula

KUMPULAN siirtolapuutarhassa kukoistaa monenlainen juhla- ja harrasteperinne. Juhlien järjestämisessä talkoot kukoistavat jälleen. Juhlilla on tärkeä merkitys yhdistyksen varojenkeruussa. Kerhotoiminta on yhdistyksen jäsenten järjestämää.

Siirtolapuutarhureiden toimintakausi alkaa maaliskuusta ulkoilupäivästä ja päättyy kesäkauden päättäjäisiin, jotka vietetään oman väen parissa kerhotalolla. Joulujuhlia kumpulalaiset viettivät perinteisesti Hermannin seurakuntatalossa.

Ulkoilupäivää on vietetty maaliskuussa. Hiihdossa on harvemmin päästy kisaamaan. Grillikatoksessa sen sijaan tarjoilu on maittanut.

Kevättapahtuma tuo lähiseudun asukkaat ostoksille Kumpulaan.

Ulkoilupäivä

Talvella kumpulalaiset kokoontuvat puutarha-alueelle ulkoilupäivien merkeissä. Sitkeästi Helsingin epävakaisessa talvessa Kumpulassa on pidetty yllä hiihtokisojen perinnettä. Esimerkiksi vuonna 1989 Kumpulan ”hiihdot” järjestettiin, mutta kumisaappaat jalassa ja vesisohjossa laahustaen. Yhtä vähäluminen oli myös vuosi 1990, ja lunta löytyi hiihtokilpailupäivänä lapiollisen verran metsänreunasta Orvokkipolun laidassa.

Vaikka hiihtokilpailuja ei puutarhalla pystytäkään järjestämään, kerääntyvät viljelijät grillikatokselle tapamaan toisiaan makkaroina grillaten sekä mehuista ja pullista nauttien.

Kevättapahtuma

Kevättapahtuma järjestetään tavallisesti toukokuussa. Kevättapahtuma on yhdistykselle tärkeä varojen keräystilaisuus, ja tapahtumasta tiedotetaan lähiseudun asukkaille. Yleisömenestys on tavallisesti hyvä. Kevättapahtumassa myydään taimia ja avojuurisia perennantaimia, käsitöitä ja kirpputorilta tarjolla on muiden muassa astioita ja kirjoja. Buffetin puolelta vierailijat saavat kahvia, virvokkeita makkaraa ja muurinpohjalettuja.

Kevättapahtuma kokoaa puutarhan talkoolaiset yhteen. Järjestelyissä ja myynnissä tarvitaan ainakin parikymmentä henkeä

Juhannusjuhla

Kumpulassa juhannusjuhlaa vietetään niin kuin monissa muissakin siirtola- ja ryhmäpuutarhoissa. Ihmisiä tulee pitkin pääkaupunkiseutua. Monet ovat käyneet juhlissa yli 20 vuotta. Paikalle tulee myös vanhoja puutarhureita, jotka tulevat verestämään vanhoja muistoja. Juhannuksena 1996 Kiinan kansantasavallan suurlähettilään puoliso

Madame Wang viihtyi yöttömän yön juhlassa usean tunnin ajan.

Juhannusjuhla sujuu perinteisin menoin. Lipunnosto ja juhannuskokko kuuluvat iltaan. Juhannuskokko on lähes aina pystytetty myös polttamaan. Eräänä juhannuksena paikalle järjestettiin paloauto, jotta kokko saatiin kulohälytyksestä huolimatta polttaa. Vuonna 2000 tosin muistetaan, miten kokko poltettiin vasta juhannusaamuna. Näin siksi, että yöllä rapsahtanut vesisade oli keskeyttänyt kulohälytyksen.

Kumpulan juhannusjuhla sujuu iltamatyyppisesti. On buffet, pelejä, arpoja, käsityömyyntiä ja loppuillasta tanssit. Koleina juhannuksina käsityöpöydästä menevät kaupaksi villaiset sukat ja lapaset, huumorimielessä ”...on tämä Suomen suvi vihreä ja vähäluminen...”.

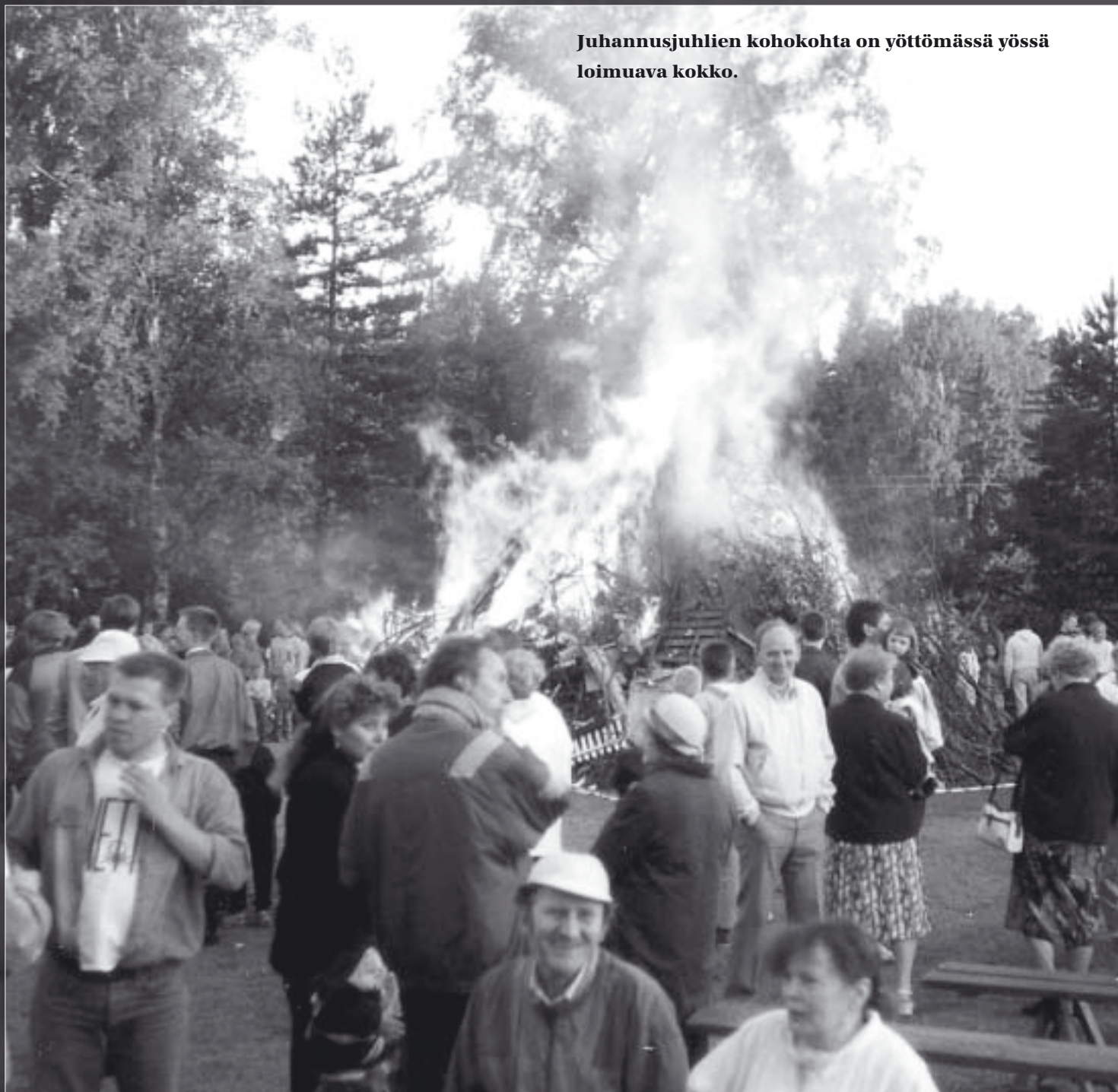
Elojuhlat/elomarkkinat

Elojuhlat kuuluvat Kumpulan loppukesään. Tapahtuma on tärkeä yhdistyksen varojenkeräyksen kannalta. Jäsenet lahjoittavat kukkia, marjoja, juureksia, jotka talkoolaiset laittavat kerhotalolla valmiiksi rasioihin myyntiä varten. Kun elojuhliin tulijat tietävät, että tarjolla on tuoreita tuotteita, on myyntimenestys taattu. Parhaina kertoina marjapöydät ovat tyhjentyneet puolessa tunnissa.

Elojuhlien muu ohjelma vaihtelee vuosittain, ja vuosien mittaan ohjelmallinen puoli on väistynyt markkinoiden tieltä. Tavallisesti järjestetään buffet, kenttäpelejä sekä elotanssit.

Vuonna 1994 elojuhla ajoittui elokuun 14. päivään. Tuolloin lauloivat Pirkko Ahveninen ja Eila Danielsson laulun ”Oodi Kumpulalle”. Laulu oli sopinut kuulijoiden korvaan, ja sanoja jaettiin myöhemmin puutarhalaisille. Mukana seurasi kehoitus: ”Laulua voi lauleskella kukin omalla nuotillaan, peratessa kasvimaata, kukkia kastellessaan tai vaan ihaillessaan oman palstan vihreyttä”.

**Juhannusjuhlien kohokohta on yöttömässä yössä
loimuava kokko.**

Oodi Kumpulalle

(sävel: Isä, äiti te rakkahat mulle)

Sanat: Kauko Karttunen

*Sinä Kumpula rakkahin mulle,
tämän laulun nyt sulle mä suon.
Syksyn tullen taas satosi mulle
niin rikkahat, runsahat suot.*

*Sen eteen mä työtäni teenkin,
hikihelmeillen uurastaen.
Rikkaruohotkin palstalta kitken,
sormet mullalta tuoksahdellen.
Oi Kumpula rakkahin mulle
mitä edestäs tehdä ma saan.
Monin kerroin sen korvaat
sä mulle -
ihanuuttas kun katsella saan.*

*Voin marjat ja omenat maistaa,
ne hyviltä maistuivat niin.
Kukkain tuoksun ja nurmikon haistaa.
mitä verrata voi sellaisiin.*

*Oi Kumpula rakkahin mulle
tämän laulun nyt sulle mä suon,
syksyn tullen taas satosi mulle,
sinä runsahan eteeni tuot.*

*Oi Kumpula rakkahin mulle
tämä lauluni sinulle soi.
Olet mielessäin talven pitkän,
en unhoittaa sinua voi.*

Valojuhla

Valojuhlaa ryhdyttiin Kumpulassa viettämään vuonna 1994. Juhla sijoittui elokuuhun, jolloin illat hiljalleen alkoivat tummua syksyä kohti. Kumpulan valojuhlan ideana oli koristella oma palsta valoilla: kynttilöillä ja tuikuilla. Joku keksi sijoittaa valomereen patsaita ja täydentää kokonaisuutta musiikilla. Valojuhlaan liittyy myös kilpailu, johon puutarhurit saavat osallistua.

Syystapahtuma

Syystapahtuma on omenoiden juhlaa. Satojen omenapuiden Kumpulasta tavallisina omenavuosina palstoilta riittää omenoita yhdistyksen hyväksi myyntiin. Muistissa on niitäkin omenavuosia, jolloin kaikki omenat eivät ole menneet syystapahtumassa kaupan. Nokkela sihteeri kiikutti omenapussit Vallinkoskentien portille ja jätti pussien päälle lapun ”Ota tästä”. Ensihämmästyksen jälkeen kaikki omenat menivät kuin kuumille kiville.

Kumpulan syystapahtuma kerää jälleen lähiseudun asukkaat ostoksille. Hyvän kahvion leivonnaisia ja mainiota lettuja jaksetaan jonottaa. Myös juurekset ja vanhojen perinneperennojen ja perennoiden juuret sekä taidokkaasti sidotut kukkakimput kiinnostavat ostajia

Pyöreitä vuosia

Kumpula juhli pyöreitä vuosia, kun vuonna 1987 oli yhdistyksen 60-vuotisjuhlut. Juhliin kumpulalaiset kutsuivat vieraita kaikista maan muista siirtolapuutarhoista. Suurten juhlien valmistelut alkoivat heti vuoden alussa, ja yhdistys perusti erilaisia toimikuntia hoitamaan muiden muassa vieraiden majoitusta ja kuljetusta sekä luonnollisesti juhlapäivän ohjelmatarjontaa. 60-vuotisjuhlan kunniaksi kaupunki tarjosi 100 hengelle ilmaisen 2 tunnin opastetun kiertoajelun.

65-vuotispäiviä vietettiin kesällä 1992 ns. perhepiirissä.

Vuonna 1997 Kumpulassa juhlittiin 70-vuotispäiviä. Jäsenten lisäksi juhlovassa tilaisuudessa olivat kutsuttuina kaupungin, helsinkiläisten siirtolapuutarhojen sekä Siirtolapuutarhaliiton edustajia.

Kyläkarnevaalit

Yhteydet lähiseudun asukkaisiin on siirtolapuutarhalle tärkeitä, siksi Kumpulan puutarhurit ovat osallistuneet aktiivisesti myös Kumpulan kyläkarnevaaleihin. Näin asukkailla pysyy tuoreessa muistissa siirtolapuutarhan olemassaolo; puutarhan tuotteet, taimet, käsityöt sekä maanmainio buffet.

Kyläkarnevaalijärjestelyt vaativat osallistujilta tarmokasta paneutumista. Esimerkiksi vuonna 1995 nimimerkki Joel totesi Siirtolapuutarha-lehdessä, ettei kyläkarnevaaleihin lähdöstä olisi tullut mitään ilman käsityökerhon tarmokkaita naisia. Etukäteen piti huolehtia ”mitä tavaroita otamme mukaan, missä on kenttäpelivälineet, riittääkö grillin kaasupulloissa kaasua, mihin kokoamme karnevaalivarusteet...”.

Tanhukerho esiintyi monissa juhlissa. Harjoituksia ryhmällä oli myös talvella.

Käsityökerho

Ohjelmallisia kesäkerhoja järjestetään pitkin kesää. Aiheet vaihtelevat vuosittain, ja milloin harrastetaan yhdessä kukkien sidontaa ja milloin paistetaan lettuja grillillä. Pitkään toiminnassa olleita kerhoja Kumpulassa on useita. Vanhin niistä on käsityökerho.

Käsityökerho on toiminut 1930-luvulta lähtien ja kokoontumisia on ympäri vuoden. Talvisin innokkaiden käsityöharrastajien kerho kokoontuu vuorotellen jäsentensä kodeissa noin kerran kuussa. Kesällä kerho kokoontuu viikoittain puutarha-alueella. Käsitöitä syntyy taitavissa käsissä kassikaupalla.

Käsityökerho saa materiaalit yhdistykseltä, mutta paljon kerholaiset antavat materiaaleja lahjoituksina. Käsitöitä myydään kaikissa Kumpulan tapahtumissa ja annetaan arpajaisvoittoina. Saadut varat menevät yhdistyksen tilille. Yhdistykselle käsityökerhon myynnillä on taloudellinen merkitys, ja jäsenille kerho on mukavaa yhdessä oloa.

Kumpula-Vallila-kerho

Perinteikkään Kumpula-Vallila-kerhon toiminta päättyi keväällä 2001, Vallilan Spy:n toivomuksesta. Kerho koontui vain talvikautena, joka kuukauden toinen torstai. Alkuvuosina kerhossa tehtiin paljon käsitöitä, ja myöhemminä vuosina mukaan tulivat erilaiset teemaillat. Kerhoil-

tojen tapahtumista olivat vastuussa vuorotellen Kumpulän ja Vallilan puutarhat. Kerho järjesti myös yhteiset joulujuhlat.

Urheilukerhot

Urheilutoimintaa yhdistyksessä on joka kesä. Kumpuläisten suosiossa on vuosikymmenien ajan ollut kroketti. Kroketin peluussa mittaa on perinteisesti otettu Talin siirtolapuutarhasta. Voitot ovat jakaantuneet tasaisesti molemmille puutarhoille.

Kesällä 1990 alkoi Kumpulassa tauon jälkeen jälleen lasten kerho, joka kokoontui kerran viikossa.

Lasten kerhon toiminta hiipui vuonna 1996 vetäjän puutteessa.

Tikka vetää oman vakituisen ryhmän ja tikkakisat kuuluvat kesään. Petankki-pallot hankittiin yhdistykselle 1989, ja peli sai omat harrastajansa alueelta.

Sauvakävelyryhmä aloitti vuonna 1999, ja se vetää oman ryhmänsä viikoittain kävelylenkille, johon kuuluu myös oikeaoppiset verryttelyliikkeet. Samana vuonna alkoi myös bridgekerho.

Harrastenäyttelyssä työnäytteen antoi Heli Maarela.

Näytelmäkerho, tanhu- ja lauluryhmät

Kumpulan näytelmäkerho, tanhu- ja lauluryhmä ovat tuottaneet Kumpulan juhliin ikimuistoisia esityksiä. Lauluryhmän toiminta jatkuu, mutta tanhukerho lopetti toistaiseksi kokoontumiset.

Näytelmäkerho harjoittelee kesän aikana 1-2 näytelmää. Käsikirjoittajia löytyy omasta takaa, sillä kumpulalainen Kauko Karttunen on sekä ohjannut ryhmää että käsikirjoittanut näytelmiä. Myös Harri Savander on Kaukon kanssa ideoinut ja kehittänyt kerhon toimintaa.

Hyvässä muistissa on muiden muassa näytelmä ”Joikusen onnen perhe” -näytelmä, joka esitettiin yhdistyksen 60-vuotisjuhlassa. Ajankohtainen ”Metsäkylä meni EU:hun” -näytelmä esitettiin vuonna 1996. Lääkärilakon aikana vuonna 2001 ”Lääkärit lakossa pakosta” -näytelmä kertoi leikkaussalilääkäreiden toilailuista. Suurimmissa esityksissä on ollut yli 10 harrastenäyttelijää.

Harrastenäyttely

Kesällä 1995 järjestettiin ensimmäisen kerran kaksipäiväinen Kumpulan Harrastenäyttely, missä puutarhan harrastajat saivat tuoda taitojaan muiden katsottavaksi ja ihailtavaksi. Ensimmäinen harrastenäyttely ajoitettiin samalle päivälle, jolloin vietettiin ympäri maailmaa kansainvälistä siirtolapuutarhapäivää.

Harrastenäyttely uutena toimintamuotona onnistui hyvin. Ensimmäisessä näyttelyssä näytteilleasettajia oli yli 20. Näyttelyvieraita paikalla kävi pitkälti yli 300. Vuonna 2000 harrastenäyttelyn vieraskirjassa oli yli 400:n vierailijan nimi.

Kumpulan kirjasto

Kumpulan kirjasto on legendaarisen siirtolapuutarhahahmon, konsulentti Elisabeth Kochin perustama. Kumpulan kirjasto on keskittynyt puutarhakirjallisuuteen. Kirjastos-

sa on kaikkiaan toista sataa nidettä. Vanhimmat puutarhanhoitoa käsittelevät kirjat ovat 1920-luvulta.

Kumpulan kirjaston valikoimaa laajennetaan vuosittain. Avoinna kirjasto on kaksi kertaa viikossa ja lainaajia riittää joka kerta. Kirjastolle on nimetty vastuuhenkilö ja tehtävää on hoitanut Anja Wirman.

Mitä ovat juhlat ilman kahvinkeittäjää. Kahvinkeittäjälle oodin kirjoitti jo edesmennyt Jussi Grönlund.

Kahvinkeittäjälle

Tyyne keittiössä hääää.

Kahvit pannuun mittaa, määrää.

*Siitä riippuu kahvin maku,
millainen on kahvinpapu.*

*Kuinka hienoks jauhettu
sekä miten muutoin sekoitettu.*

*Tarkka työ on kahvinkeitto
tärkeämpi jauhон pannuunheitto,
että tulis hyvä, väri, maku,
tarkkaan tunnettava on kahvipapu.*

*Tyyne osaa tämän taidon,
sekaan kaataa kermamaidon,
sitten tuoda sipsuttaa,
kupposen näin ojentaa.*

*On yhteinen ystävä meille,
tää Tyyne hymysuu.
Hän kahvit meille keittää
ja joskus punastuu,
kun kehusanan kuulee.
On Tyynen kahvi hyvää, juu, juu.*

Veikko Neuvosen isännöimä Luontoilta televisioitiin suorana lähetyksenä Kumpulasta elokuussa 2000. Kumpulan kerhotalon eteen kerääntyi runsas yleisö, ja ohjelma onnistui mainiosti.

Yhdistyksen oma väki oli ohjelman järjestelyissä mukana rakentamassa tarvittavia rakenteita ja telttoja. Yhdistyksellä oli buffet, ja letut sekä makkarat tekivät kauppansa.

Laulu Kumpulassa

Sävel "Arvon mekin ansaitsemme"

Kirjoittanut: Sulo Tähtitanner

*Parhain paikka Helsingissä
puutarha on Kumpulass'.*

*Kaunis puisto kaupungissa,
viherpelto ruudukas.*

*Mökit pienet pystytetty,
puut ja pensaat kasvatettu.*

La-la-la-la -la lal-lal-laa.

*kaunis on Kumpula,
la-la-la-la-la lal-lal-laa.*

Kumpula.

*Talven lumen sulaessa
tarha herää unestaan.
Aurinkoisen paistaessa
kevät puhkee kukkahan.
Linnut laulaa riemuksasti,
käymme tarhaan innokkaasti.
La-la-la-la*

*Puut ja pensaat leikattava,
taimet pitää istuttaa,
siemenet on kylvettävä,
maata pitää kostuttaa.
Paljon puuhaa palstastamme,
jota teemme iloksemme.
La-la-la-la*

*Kesän täällä asustamme,
täällä' on päivän pastetta.
Mökiss' somass' katselemme
virkistävää sadetta.
Kasvit kasvaa joutuisasti,
juuret, marjat satoisasti.
La-la-la-la*

*Syksyll' saamme omenoita,
jotka kotiin kannamme.
Lehdet pitää haravoida,
mullan vielä käännämme.
Usein mökille kävelemme,
talvell' siellä hiihtelemme.
La-la-la-la*

*Meill' on monta harrastusta,
urheillaan ja pelataan.
Kisat antaa innostusa,
palloillaan ja krokataan.
Naiset puuhaa käsitöissä,
yhdessä käydään retkeilyissä.
La-la-la-la*

*Kerhotalo suurenmoinen
kerää joukon yhtehen.
Häärää siellä yks' ja toinen,
kun on aika juhlien.
Juhlat tuovat tuttavuutta,
virkeyttä, voimaa uutta.
La-la-la-la*

Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistys r.y. 1927–2002

Puheenjohtajat

Aarne Hellman 1927
Otto Suomela 1928–30
Valdemar Tuomi 1931–36
Väinö Peltonen 1937
Sulo Saloranta 1938
Evert Suvanto 1939–40
Gunnar Idman 1941–44, 56–58
Kalle Mulli 1945–55, 59–64
Frans Liinapuro 1965
Unto Laakso 1966–87
Tuulikki Kallio 1988–92
Harri Savander 1993–99
Tuovi Nöjd 2000–

Sihteerit

Emil Sallila 1927–36
Urho Uski 1937
Katri Riihilampi 1938
Ida Ollila 1939, 41–43, 48–51
Niilo Laine 1940
Laina Ranta 1944–47
Helmi Sievers 1952–55
Runar Artman 1956–57
Evi Näresalo 1958–62
Unto Väkevä 1963
Sulo Tähtitanner 1964–70
Alma Kekkonen 1971–72
Anja Wirman 1973–
Pirkko Ahveninen 1983 (pöytäkirjat)

Taloudenhoitajat

T.J. Kuukkanen 1927–33
Otto Suomela 1934–36
Johan V. Laine 1937–40
K.F. Vuori 1941–43
Uuno Elo 1944–46
J.E.Ikonen 1947–49
Arvo Hienola 1950–52

Evi Näresalo 1953–55
Tatu Vanonen 1956–63
Frans Liinapuro 1964
Vilho Nakuri 1965–67
Alma Kekkonen 1968–69
Mia Halme 1970
Sulo Tähtitanner 1971–74, 77, 83–87 (25.8.)
Alpo Eskelinen 1975
Mauno Lappinen 1976
Vilma Eskelinen 1978
Terttu Ahlfors 1979
Hilkka Hyytiäinen 1980–82
Erkki Wikman 1987 (17.9.–)
Hilkka Hyytiäinen 1988–1992
Juha Tuhkanen 1993–

Hallituksen jäsenet

R.Pettersson 1927
Arthur Öhman 1927
K. Niininen 1927–28
Aarne Hellman 1927–29
Elisabeth Koch 1927–32,34
Evert Suvanto 1927–28,38–40,45–46
Aino Pettersson 1928
T.J.Kuukkanen 1928–33
Emil Sallila 1928–36
Otto Suomela 1928–32, 34–40,45, 60–61
Emanuel Salo 1929
Vanni Maljavaara 1929
K. Teittinen 1929,31
Aino Kivi 1930,33
Kalle Ollila 1930–34
Tyko Kulo 1930–36
Valdemar Tuomi 1930–36
Arvid Väilä 1932,36, 40
Alma Leivo 1933, 34
Väinö Peltonen 1933–37

A. Hynninen 1935
Katri Ridell 1935
Selim Kanerva 1935–36
Ida Ollila 1936–43, 47–48
Urho Koski 1937
Maija Kujanpää 1937
Paavo Kanerva 1937
Katri Riihilampi 1937–38
Johan V. Laine 1937–40
Mauno Nurminen 1938
Emil Liuhta 1938
Sulo Saloranta 1938–39
Kalle Koskinen 1939
Hilja Salakari 1939–42
Niilo Laine 1939–40, 59
Kosti Vuori 1941–43
K. Saarinen 1941–43
Arvo Salminen 1941–43
Elin Airamo 1941–43, 45–46
Gunnar Idman 1941–45, 47–49, 56–58
Kalle Mulli 1941–64, 66–67
Uno Elo 1943–46, 62–66
S.I. Nurmi 1944
K. Pitkänen 1944
Aappa Leivonen 1944
Laina Ranta 1944–47
J. Honkanen 1945–48
F. Nurmi 1946
Armas Ranta 1946–55
J.E. Ikonen 1947–49
Oskari Koivula 1947–64
Ida Ollila 1949–51
Otto Leino 1949–52
O.J.Niinikoski 1950
E.Simpanen 1950–51
Vihtori Luoto 1950, 53
Arvo Hienola 1950,52, 59
Emil Koski 1951–52
Olga Mulli 1952–54

Helmi Sievers 1952–55
Olavi Sievers 1953–55
Evi Näresalo 1953–65
Frans Liinapuro 1954–55, 59–60, 64–65
Edvard Kolehmainen 1955–57
Runa Artman 1956
Kosti Tuomisto 1956–58
Tatu Vanoen 1956–62, 64
Yrjö Virta 1956–58, 65–67
Viljo Vahtera 1958
Heikki Kolehmainen 1959
Vilho Rotberg 1960–63
Irma Tuomi 1960–71, 75
Unto Väkevä 1961–63
Runar Grönlund 1964–65
Sulo Tähtitanner 1964–80, 83–87
Martti Mölsä 1965
Selim Majanen 1966
Vilho Nahkuri 1966–67
Unto Laakso 1966–89
Keijo Saaristo 1967
Pentti Oravainen 1967–70, 73–74
Einari Nironen 1968
Eino Jokinen 1968–70, 73
Alma Kekkonen 1968–73
Aarne Paukkunen 1968, 80–84
Hannes Collan 1969–70
Viktor Nuutinen 1969–77, 79–81
Mia Halme 1970
Kalevi Vanttinen 1971
Väinö Danielsson 1971
Tyyne Hienola 1971–75
Heikki Toivanen 1972
Serafiina Palander 1972
Urho Saastamoinen 1972, 77
Anja Wirman 1973–82, 83
hallituksen ulkopuolinen
sihteeri, 84–02

Tuulikki Kallio 1974, 77–80, 82–92, 94–97
 Lauri Minkkinen 1974–76
 Alpo Eskelinen 1975
 Mauno Lappinen 1976
 Veikko Kirves 1976
 Erkki Eloranta 1976–77
 Mauri Harjunpää 1977–79
 Vilma Eskelinen 1978
 Tuula Kuivasniemi 1978
 Ensio Andersson 1978–79
 Terttu Ahlfors 1979
 Ilmari Suni 1980–81, 87
 Hilikka Hyytiäinen 1980–82, 88–92
 Taimi Myllys 1981–82
 Heikki Mehto 1981–84
 Toivo Pellonpää 1982–83, 85, 88–94
 Raija Harjunpää 1983
 Harri Savander 1983, 86, 93–2002
 Pekka Kiviranta 1984–86
 Einari Lipponen 1984–85, 89–99, 02
 Pirkko Ahveninen 1985–87, 90, 92
 Martti Nevalainen 1986
 Oiva Pohjois-Koivisto 1987
 Erkki Wikman 1987–90
 Antti Laurila 1988
 Anneli Munck 1988–93, 98
 Lea Karjala 1990
 Ari Nisumäki 1991, 94
 Juha Tuhkanen 1991, 93–02
 Pentti Kaukinen 1992–94
 Risto Kosonen 1993, 95, 97–00
 Sanna Ojala 1995–97, 00
 Tuovi Nöjd 1995–02
 Helli Korhonen 1996
 Markku Apilisto 1998–01
 Arja Laakso 1999–02
 Nina Tolonen 2001
 Sirkka Valkjärvi 2001–02
 Yrjö Johansson 02

Hallituksen varajäsenet

Johan Alanne 1927
 Herman Auvinen 1927–28
 Kalle Koskinen 1927–28
 Arthur Öhman 1928
 Hilma Koskinen 1929
 K. Niininen 1929–30
 Evert Suvanto 1929
 Antti Paatero 1930
 K. Teittinen 1930, 32
 Sylvester Laine 1931
 Aino Kivi 1931–32
 Alina Leivo 1931–32, 35–37
 O.V. Suomela 1933
 Elisabeth Koch 1933
 M.A. Kohtanen 1933–35
 A.Hirvonen 1934
 V.Santala 1935
 Arvid Välilä 1935–39, 41, 45–47
 Katri Riihilampi 1936
 A.Hynninen 1936
 O. Hakonen 1937
 E. Riihilampi 1938
 Pekka Hartikainen 1938–39
 Jenny Vainio 1939–40
 Sulo Saloranta 1940
 Ensio Syvänen 1940
 V. Julku 1941
 Lydia Majanen 1941
 J. Honkanen 1941, 44
 A. Aaltonen 1942–43
 K. Salmela 1942–43
 Otto Leino 1942–43, 48, 53
 K. Sorola 1944
 I. Ijäs 1944
 Armas Ranta 1945
 Gunnar Idman 1946, 55, 60–61
 Selim Majanen 1947
 Vihtori Luoto 1947–52
 Yrjö Malmi 1949–51
 Arvo Hienola 1949–51
 Evi Näresalo 1952
 Emil Koski 1953
 Edvard Kolehmainen 1953–54
 Tatu Vanonen 1954
 Yrjö Virta 1955, 59
 Olga Mulli 1955, 60
 Unto Väkevä 1956

Vilho Rotberg 1956–57, 59
 Vilho Vahtera 1957
 Runa Artman 1957
 Hellä Virta 1958
 Eino Rautio 1958
 Heikki Kolehmainen 1958, 60–66
 A. Suomalainen 1959
 Runar Grönlund 1961–63
 Hemmi Seppänen 1962–65
 Kalle Mulli 1965, 68
 Olavi Majalahti 1966
 Marjatta Majalahti 1966
 Iisakki Jokinen 1967
 Serafiina Palander 1967–69
 Aarne Paukkunen 1967, 79, 85
 Keijo Saaristo 1968
 Mia Halme 1969
 Tyyne Hienola 1970
 Kauko Saari 1970
 Hannes Timonen 1971
 Elma Huuskanen 1971
 Onni Merinen 1971–72
 Urho Saastamoinen 1971, 73, 75
 Pentti Oravainen 1972, 75
 Lauri Minkkinen 1972–73, 77, 81–82
 Kerttu Mutanen 1973–74
 Alma Kekkonen 1974
 Johannes Haukka 1974
 Tuulikki Kallio 1975–76, 99
 Mauri Harjunpää 1976
 Irma Tuomi 1976
 Sole Snellman 1977
 Tuula Kuivasniemi 1977
 Erkki Elorinta 1978
 Toini Pekkola 1978
 Viktor Nuutinen 1978, 82
 Matti Kauppinen 1980
 Oiva Pohjois-Koivisto 1980, 86
 Einari Lipponen 1980–83, 01
 Toivo Pellonpää 1981, 84
 Impi Kousa 1983
 Pirkko Ahveninen 1983–84, 88–89, 91, 93–94
 Harri Savander 1984–85
 Erkki Wikman 1985–86, 91

Markku Apilisto 1986–87, 96–97, 02
 Auno Tammilahti 1987
 Antti Laurila 1987
 Martti Nevalainen 1987
 Terttu Koskeva 1988
 Ilmari Suni 1988–90
 Pentti Kaukinen 1989–91, 95
 Anneli Munck 1990
 Petri Pelho 1992
 Juha Tuhkanen 1992
 Ari Nisumäki 1992–93, 95
 Martti Seppänen 1993
 Tuovi Nöjd 1994
 Risto Kosonen 1994, 96, 01–02
 Hilikka Laja 1995–96
 Arja Laakso 1997
 Helli Korhonen 1997
 Eila Häkkinen 1998
 Sanna Ojala 1998–99
 Pentti Ylhäinen 1998–99
 Reijo Lehtonen 2000
 Sirkka Valkjärvi 2000
 Marja-Liisa Sillanpää 2000–01
 Hilla Blomberg 2002

Suomen Siirtolapuutarhaliiton myöntämät ansiomerkit

Kultainen ansiomerkki

5 Mauno Nurminen –
 10 Kalle Mulli 1958
 22 Oskari Koivula 1972
 30 Irma Tuomi 1975
 37 Unto Laakso 1977
 38 Sulo Tähtitanner 1977
 83 Anja Wirman 1992
 84 Tuulikki Kallio 1992

Plaketti

2 Anja Wirman 1998

Hopeinen ansiomerkki

– Kalle Mulli 1953
 – Laina Ranta 1954
 – Oskari Koivula 1957
 – Armas Ranta 1957

– Emil Koski 1957
 – Evi Näresalo 1962
 – Olga Mulli 1962
 – Uuno Elo 1962
 – Heikki Kolehmainen 1962
 – Tatu Vanonen 1962
 – Irma Tuomi 1967
 – Yrjö Virta 1967
 337 Sulo Tähtitanner 1971
 349 Unto Laakso 1973
 378 Olavi Majalahti 1975
 425 Tyyne Hienola 1977
 426 Runar Grönlund 1977
 427 Viktor Nuutinen 1977
 520 Anja Wirman 1982
 521 Lauri Minkkinen 1982
 522 Esteri Nuutinen 1982
 523 Urho Saastamoinen 1982
 562 Tuulikki Kallio 1987
 564 Pentti Oravainen 1987
 710 Einari Lipponen 1997
 756 Toivo Pellonpää 2002

Pronssinen ansiomerkki

23 Viktor Nuutinen 1975
 24 Pentti Oravainen 1975
 25 Eino Jokinen 1975
 26 Tyyne Hienola 1975
 27 Onni Merinen 1975
 28 Väinö Danielsson 1975
 42 Aina Tauren 1977
 43 Toini Pekkola 1977
 44 Esteri Nuutinen 1977
 45 Alma Kekkonen 1977
 46 Aarne Paukkunen 1977
 47 Lauri Minkkinen 1977
 48 Urho Saastamoinen 1977
 49 Anja Wirman 1977
 176 Tuulikki Kallio 1982
 177 Mauri Harjunpää 1982
 178 Erkki Levelä 1982
 179 Helmi Lindroos 1982
 180 Maria Lönnroos 1982
 181 Matti Flykt 1982
 182 Vilma Eskelinen 1982
 183 Alpo Eskelinen 1982
 184 Ensio Andersson 1982

185 Hannes Collan 1982
 186 Mauno Lappinen 1982
 289 Einari Lipponen 1987
 290 Taimi Myllys 1987
 291 Toivo Pellonpää 1987
 292 Aino Penttinen 1987
 293 Oiva Pohjois-Koivisto 1987
 294 Antti Laurila 1987
 295 Liinu Hartikainen 1987
 396 Kauko Karttunen 1992
 397 Erkki Wikman 1992
 398 Pekka Lehtonen 1992
 399 Pentti Kaukinen 1992
 400 Irma Hintikka 1992
 401 Hillevi Wikman 1992
 578 Impi Kousa 1997
 579 Esteri Multanen 1997
 580 Anneli Munck 1997
 581 Harri Savander 1997
 582 Irma Tähtitanner 1997
 583 Eila Danielsson 1997
 659 Markku Apilisto 2002
 660 Risto Kosonen 2002

SSPL:n kunniajäseneet:

Irma Tuomi 1978
 Anja Wirman 1997

Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistyksen myöntämät ansiomerkit

Kultainen ansiomerkki

1 Unto Laakso 1987
 2. Sulo Tähtitanner 1987
 3 Anja Wirman 1987
 4 Tyyne Hienola 1987
 5 Viktor Nuutinen 1987
 6 Tuulikki Kallio 1995

Hopeinen ansiomerkki

1 Ester Nuutinen 1987
 2 Matti Flykt 1987
 3 Helmi Lindroos 1987
 4 Hilikka Hyytiäinen 1992
 5 Einari Lipponen 1992
 6 Toivo Pellonpää 1992

7 Pirkko Ahveninen 1992
 8 Irma Hintikka 1997
 9 Kauko Karttunen 1997
 10 Juha Tuhkanen 2002
 11 Harri Savander 2002
 12 Esteri Multanen 2002

Pronssinen ansiomerkki

1 Irma Tähtitanner 1987
 2 Hilikka Hyytiäinen 1987
 3 Martti Nevalainen 1987
 4 Irma Hintikka 1987
 5 Sylvia Lindholm 1987
 6 Pirkko Ahveninen 1987
 7 Harri Savander 1987
 8 Ilmari Suni 1987
 9 Eila Danielsson 1987
 10 Arvo Jokinen 1992
 11 Impi Kousa 1992
 12 Annikki Lipponen 1992
 13 Pauli Lyytikäinen 1992
 14 Linnea Moilanen 1992
 15 Esteri Multanen 1992
 16 Anneli Munck 1992
 17 Kaarina Niemi 1992
 18 Hellin Oravainen 1992
 19 Terttu Pellonpää 1992
 20 Liisa Stenbäck 1992
 21 Risto Kosonen 1997
 22 Marita Nordman 1997
 23 Juha Tuhkanen 1997
 24 Hillevi Wikman 1997
 25 Markku Apilisto 1997
 26 Tuovi Nöjd 2002
 27 Arja Laakso 2002
 28 Pirkko Mielonen 2002

Kumpula on vahva vaikuttaja valtakunnallisessa siirtolapuutarhaliikkeessä

Suomen Siirtolapuutarhaliitto perustettiin vuonna 1930. Kumpulan Siirtolapuutarhayhdistys oli yhdessä Hatanpään Spy:n ja Litukan Spy:n kanssa

Suomen Siirtolapuutarhaliiton perustajajäseniä.

Kumpulasta on vuosien mittaan ollut liiton toiminnassa mukana vahva edustus.

1985-88 Unto Laakso, hallituksen jäsen
 1988-91 Tuulikki Kallio, hallituksen jäsen
 1991-94 Tuulikki Kallio, yleisvarajäsen
 1994-97 Harri Savander, hallituksen jäsen
 1985-88 Anja Wirman, liiton sihteeri
 1991-98 Anja Wirman liiton sihteeri

1991-2001 Anneli Munck tilintarkastaja

Liiton kunniajäseneet
 Irma Tuomi ja Anja Wirman.

Siirtolapuutarhaliiton toimintakilpailuun Kumpula on perinteisesti osallistunut, ja menestys on ollut erinomaisen hyvä.

1968-69 5. sija
 1970-71 2. sija
 1972-73 1. sija
 1974-75 2. sija
 1976-77 2. sija
 1978-79 1. sija
 1981-82 3. sija
 1983-84 2. sija
 1985-86 1. sija
 1987-88 1. sija
 1989-90 1. sija
 1991-92 1. sija
 1993-94 2. sija
 1995-96 1. sija
 1997-98 3. sija
 1999-00 3. sija

Runo puutarhalle

(kirj. Terttu Tupala)

Eipä ole elo pelkkä harha!
Totta torppa on ja yrttitarha,
totta kevätlehdet joka puussa,
linnut uusi kevälaulu suussa.

Maja siimeksessä yrttitarhain
kadunkulkijalle osa parhain,
kaunis niin kuin vanha mummontupa,
siihen oma avain, oma lupa.

Kuokka kädessä käy mökkikansa
viljelemään omaa osuuttansa,
lohtu kas kun löytyy moneen huoleen:
kyykistymme äitimaamme puoleen!

Siellä möyhimme toukan lailla
omaan tahtiin, piiskuria vailla.
haistelemme muhkeata multaa,
jota sade kastaa, päivä kultaa.

Huolettaisiko silloin poikarukkaa,
kun hän kurkistelee ruusunkukkaa.
Jotain vielä aavistella taidan:
joskus katseen heittää yli aidan –

Onko naapurilla kahviaika?
Puutarhassa piilee kumman taika:
mieli avartuu ja Jöröjukka
helottaa kuin hehkein ikikukka!

Pidä pirttihirmukaan ei täällä jöötä!
Siksi: huutakaamme eläköötä
kesäelämälle ihanalle,
Suomelle ja kotipuutarhalle!